

Μαιζώνος: Πρόβλημα η χρηματοδότηση

Μάχη με τον χρόνο αλλά και την επαρκή χρηματοδότηση του έργου δίνει ο Δήμος Πατρέων για την πεζοδρόμηση της Μαιζώνος.

Σελ. 5

Αλλάζει η εικόνα των Προσφυγικών

Αλλάζει η όψη των Προσφυγικών της Πάτρας με την ανακατασκευή δρόμων, ηλεκτροφωτισμού και κοινόχρηστων χώρων, έργο ύψους 935.000 ευρώ.

Σελ. 4

Επιμελητήριο για ΦΠΑ στην εστίαση

Επιστολή στην Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων για τον υψηλό ΦΠΑ στην εστίαση απέστειλε ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Αχαΐας Πλ. Μαραλαφέκας.

Σελ. 3

Η Εβδομαδιαία
Οικονομική Εφημερίδα της Αχαΐας

Μαιζώνος 94 | 262 21 Πάτρα
Τηλ: 2610 620 574

www.symboulos.gr
e-mail: symboulo@otenet.gr
Τιμή Φύλλου: 1,00 €

Περίοδος Γ' | Αρ. Φύλλου 1361
Παρασκευή 5 Ιουλίου 2024

Σύμβουλος

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Συνεδρίαση ΚΕΔΕ Δήμοι χωρίς ρευσιτότητα

Το πρόβλημα της χρηματοδότησης των Δήμων τέθηκε κατά την διάρκεια της συνεδρίασης της ΚΕΔΕ, στην οποία παρέστη και ο Δήμαρχος Πατρέων Κώστας Πελετίδης. Ο ίδιος μιλώντας στον «Σ.Ε.» αναλύει ποια είναι τα ανοικτά μέτωπα που αντιμετωπίζει ο Δήμος Πατρέων μαζί με τους υπόλοιπους Δήμους της χώρας.

Σελ. 3

Πολιτιστικές συμπράξεις

Ένα πλούσιο πολιτιστικό διήμερο θα απολαύσουν όσοι βρεθούν σήμερα στην Αχάια Κλάους και αύριο στην Πλαζ, στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Πάτρας.

Σελ. 22

> Γράφουν στο «Σ.Ε.» 20 προσωπικότητες από ένα ευρύ κοινωνικό φάσμα

Τι κόμματα

χρειάζεται η κοινωνία σε περίοδο ριζικών αλλαγών

Τα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ένα σύγχρονο κόμμα σε μια εποχή πολλαπλών κρίσεων, ιδεολογικής ρευσιτότητας και ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων περιγράφουν σήμερα στο «Σ.Ε.» 20 προσωπικότητες από ένα ευρύ κοινωνικό φάσμα.

Διαπιστώνουν, στην πλειοψηφία τους, την ανάγκη ριζικών αλλαγών στο κομματικό σκηνικό και θέτουν προτεραιότητες, με έμφαση στην ζωντανή επαφή των κομμάτων με τις ανάγκες της κοινωνίας.

Πέραν του ξεκάθਾਰου προγράμματός του (με βάση τα κοινωνικά στρώματα που ιδεολογικά εκφράζει) τα άλλα μεγάλα ζητούμενα για ένα σύγχρονο κόμμα για να κερδίσει την εμπιστοσύνη των πολιτών, είναι η διαφάνεια, η λογοδοσία, η καινοτομία και η κοινωνική ευαισθησία.

Αφιέρωμα σελ. 7-18

PLANET COOL
REFRIGERATION COMPANY
cool solutions | warm relations

❄️ Κλιματισμός Οικιακής και Επαγγελματικής χρήσης
❄️ Επαγγελματικά Ψυγεία

24/7 SERVICE

📍 Ι. Διακίδη 166 Πάτρα
☎️ 2610 642 700
✉️ info@planetcool.gr
🌐 www.planetcool.gr

lexis

Ελληνικά & Ξενόγλωσσα βιβλία
Σχολικά, Χαρτικά, Γραφική Ύλη,
Αναλώσιμα

Βιβλιοπωλεία Πάτρα
• Αμερικής 63, Τηλ. 2610434965,
amerikis@e-lexis.gr
• Κανακάρη 155-157, Τηλ. 2610277017,
kanakar@e-lexis.gr
• Μαιζώνος 38-40, Τηλ. 2610220919,
info.maizonos@e-lexis.gr
• Αθηνών 11 Πλο, Τηλ. 2610911382,
info.rio@e-lexis.gr

Χονδρική Πώληση
Αμερικής 63, (Υπόγειο),
Τηλ. 2610336323,
424655.454697,
info.lexis@e-lexis.gr

📱 📷

aplopolis
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ
ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

www.aplopolis.gr
Ανθείας 38 & Ακτή Δυμαίων, Τηλ.: 2610 315478

Πολιτικά κόμματα και κοινωνία

5 Ιουλίου 2024 • ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

7

Γράφουν οι: (αλφαβητικά)

Θανάσης Γιανναδάκης, πρώην Πρόεδρος ΤΕΕ/ΤΔΕ, **Παναγιώτης Δημόπουλος**, καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών, **Φωκίωνας Ζαΐμης**, Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε Αχαΐας, **Γιώργος Κανέλλης**, Οικολόγος, **Διονύσης Καρατζάς** Ποιητής, **Απόστολος Κατσιφάρας**, Πρώην Περιφερειάρχης, **Γιάννης Λάμπρου**, Μέλος Συντονιστικού παράταξης «Πάτρα Σπουδαία και Πάλι», **Άννα Μαστοράκου**, Αντιπεριφερειάρχης Δημόσιας Υγείας ΠΔΕ, **Χαράλαμπος Μπονάνος**, Αναπληρωτής Περιφερειάρχης ΠΔΕ, **Χρήστος Μπούρας**, Πρύτανης Πανεπιστημίου Πατρών, **Νίκος Νικολόπουλος**, Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος, **Θεόδωρος Ντρίνιας**, επικεφαλής δημοτικής παράταξης «Κοινοτικών», **Ανδρέας Παναγιωτόπουλος**, Βουλευτής Αχαΐας ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ, **Χρήστος Πατούχας**, δημοτικός σύμβουλος Πατρέων, **Κώστας Πελετίδης**, Δήμαρχος Πατρέων, **Κώστας Σβόλης**, επικεφαλής μείζονος αντιπολίτευσης Δήμου Πατρέων, **Μαρίνος Σκανδάμης**, Τομεάρχης Προστασίας του Πολίτη ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ, **Τάσος Τσάκωνας**, Πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ Παραρτήματος Πε/σου & Δυτ. Στερεάς Ελλάδας, **Βασίλης Χατζηλάμπρου**, επικεφαλής περ. παράταξης «Αντίσταση Πολιτών», **Πέτρος Ψωμάς**, επικεφαλής δημοτικής παράταξης «σπιράλ», **Chat GPT** Artificial Intelligence Platform

**Παναγιώτης
Γιαλένιος**
Εκδότης
εφημερίδας
«Σύμβουλος
Επιχειρήσεων»

Τι πολιτικά κόμματα έχει ανάγκη ο τόπος;

Φιλοξενούμε σήμερα μια σειρά από άρθρα γραμμένα από προσωπικότητες προερχόμενες από ένα ευρύ κοινωνικό φάσμα, που προσκλήθηκαν να απαντήσουν στο ερώτημα: «Τι πολιτικά κόμματα έχει ανάγκη ο τόπος στην εποχή των πολλαπλών κρίσεων, της ιδεολογικής ρευστότητας και των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων σε όλο τον κόσμο;»

Στη συντριπτική πλειοψηφία των άρθρων, οι συγγραφείς συμφωνούν ότι βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Η παγκόσμια κοινότητα αντιμετωπίζει πολλαπλές κρίσεις – οικονομικές, κλιματικές, υγειονομικές – που συνθέτουν ένα περιβάλλον αβεβαιότητας και ανασφάλειας. Παράλληλα, η ιδεολογική ρευστότητα κυριαρχεί, με τις παραδοσιακές πολιτικές κατηγορίες να αναδιαμορφώνονται ή ακόμη και να χάνουν τη σημασία τους. Επιπλέον, οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις δημιουργούν νέες προκλήσεις αλλά και ευκαιρίες, ανατρέποντας τις καθιερωμένες δομές και διαδικασίες σε όλους τους τομείς της ζωής.

Οι συγγραφείς των άρθρων του σημερινού αφιερώματος υπογραμμίζουν στην πλειοψηφία τους την ανάγκη για αναμόρφωση των πολιτικών κομμάτων. Προτείνουν ότι τα κόμματα πρέπει να αναθεωρήσουν τον ρόλο τους και να επανασυνδεθούν με την κοινωνία, ανταποκρινόμενα στις πραγματικές ανάγκες και ανησυχίες των πολιτών. Η εποχή των πολλαπλών κρίσεων απαιτεί κόμματα που θα μπορούν να προσφέρουν ρεαλιστικές λύσεις, να προωθούν την κοινωνική συνοχή και να διαχειρίζονται τις τεχνολογικές εξελίξεις με τρόπο που να ωφελεί το σύνολο της κοινωνίας.

Πολλοί συγγραφείς τονίζουν ότι τα κόμματα πρέπει να γίνουν πιο διαφανή, ανοιχτά και συμμετοχικά. Η ανάγκη για μεγαλύτερη εμπλοκή των πολιτών στη λήψη αποφάσεων είναι πιο έντονη από ποτέ. Οι πολίτες δεν θέλουν πλέον να αισθάνονται αποκομμένοι από τις πολιτικές διαδικασίες και να περιορίζονται σε ρόλους παθητικών θεατών. Θέλουν να έχουν λόγο και ρόλο στη διαμόρφωση των πολιτικών που επηρεάζουν τη ζωή τους. Τα κόμματα πρέπει να ενισχύσουν τις διαδικασίες διαβούλευσης και να προωθήσουν την ενεργό συμμετοχή των μελών τους.

Ωστόσο, δεν λείπουν και οι απόψεις που υποστηρίζουν ότι δεν χρειάζεται να δημιουργηθούν νέα κόμματα. Κάποιοι συγγραφείς επισημαίνουν ότι υπάρχουν ήδη κόμματα που συγκεντρώνουν τα χαρακτηριστικά που έχει ανάγκη ο τόπος. Αυτά τα κόμματα, κατά την άποψή τους, πρέπει να ενισχυθούν και να προσαρμοστούν στις νέες συνθήκες, αντί να αναζητούμε συνεχώς νέες πολιτικές δομές. Η επαναπροσέγγιση των υπάρχοντων κομμάτων με την κοινωνία και η προσαρμογή τους στις σύγχρονες απαιτήσεις μπορεί να είναι εξίσου αποτελεσματική με τη δημιουργία νέων.

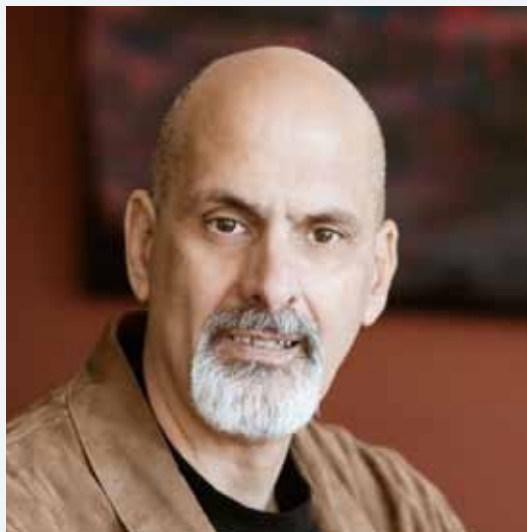
Το αφιέρωμα αυτό φιλοδοξεί να ανοίξει τον διάλογο και να προσφέρει έναν χώρο για την ανταλλαγή ιδεών και προβληματισμών. Κάθε άρθρο αποτελεί μια ξεχωριστή συμβολή στην κατανόηση του τι σημαίνει να έχουμε πολιτικά κόμματα που να ανταποκρίνονται στις προκλήσεις της εποχής μας. Οι διαφορετικές οπτικές που παρουσιάζονται αποτελούν απόδειξη της πολυπλοκότητας του θέματος και της ανάγκης για συνεχή συζήτηση και αναζήτηση λύσεων.

Είμαστε βέβαιοι ότι οι αναγνώστες μας θα βρουν ενδιαφέροντα τα άρθρα που φιλοξενούμε και ελπίζουμε ότι θα συμβάλουν στη διαμόρφωση μιας πιο ενημερωμένης και ενεργής πολιτικής κουλτούρας.

Οι εποχές αλλάζουν και μαζί τους πρέπει να αλλάζουν και οι πολιτικές μας δομές, πάντα με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της κοινωνίας.

Από την πλευρά μας θα έχουμε ανοικτές τις σελίδες μας για τη συνέχιση του χρήσιμου αυτού δημόσιου διαλόγου ενισχύοντάς τον και με ανάλογες συνεδριακές δράσεις στο πλαίσιο του Δικτύου Forum Ανάπτυξης της εφημερίδας μας

Σημείωση: Κάναμε την ίδια ερώτηση για το τι κόμματα έχει ανάγκη ο τόπος και στο CHATGPT. Την εκδοχή της απάντησης που μας έδωσε δημοσιεύουμε στη σελίδα 18 με στόχο την αναζήτηση των κοινών σημείων προβληματισμού αλλά και του διαφορετικού λόγου ανθρώπων και μηχανής. Την απάντηση μέσω Τεχνητής Νοημοσύνης θέσαμε υπόψη και των σημερινών μας άρθρογραφών.

**Χαράλαμπος
Μπονάνος**
Αναπληρωτής
Περιφερειάρχης
Περιφέρειας
Δυτικής
Ελλάδας

Κόμματα με πειστικές απαντήσεις στα σύγχρονα προβλήματα

Είναι αλήθεια ότι για περισσότερο από δέκα χρόνια, ιδιαίτερα η χώρα μας βιώνει αλληπάλλινες κρίσεις σε σημείο που μπορούμε να πούμε πια, ότι η κρίση έχει γίνει μέρος της κανονικότητας. Αυτές οι ασυνήθιστες συνθήκες που βιώνει η κοινωνία μας, έχουν μεταβάλει το πλαίσιο λειτουργίας, οι πειστικές καταστάσεις έχουν οδηγήσει σε συλλογικότητες που εκφράζουν τους πολίτες να αναπροσαρμόσουν στρατηγικές, να μεταβάλουν θέσεις και να επιταχύνουν αντιδράσεις ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις προσδοκίες των πολιτών

Με αλλά λόγια στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης, δεν μπορείς να λειτουργείς με την λογική κομματάρχων που ελέγχουν περιοχές ή με ανελαστικές ιδεολογικές πλατφόρμες που έρχονται από τα βάθη του περασμένου αιώνα.

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι πρέπει να λησμονήσεις την βασική αρχή ότι τα κόμματα υπάρχουν για να απαντούν με πειστικότητα στις ανάγκες των πολιτών και τα σύγχρονα προβλήματα

Δεν μπορούν να είναι συλλογικότητες άκαμπτες, περιχαρακωμένες σε παλιές αντιλήψεις και νοοτροπίες και κυρίως δεν μπορούν να αγνοούν τα σύγχρονα εργαλεία προσέγγισης των ψηφοφόρων δηλαδή την τεχνολογία, που διαρκώς εξελίσσεται.

Άρα μια σειρά από πρακτικές του σύγχρονου τεχνολογικού κόσμου πρέπει να ενσωματώνονται στην ανάπτυξη του κορμού των κομμάτων, όπως η ψηφιοποίηση υπηρεσιών, η καινοτομία στην προσέγγιση των πολιτών, χωρίς να παραγνωρίζουν την ανάγκη για ενεργό παρουσία στην συμμετοχική διαδικασία.

Μπορεί εργαλεία του παρελθόντος όπως η επιστολή, ο φάκελος της προώθησης των ψηφοδελτίων, ακόμα και η σταυροδοσία που σε λίγα χρόνια από ότι φαίνεται με την κλασική μέθοδο θα είναι παρελθόν. Έτσι η με το μολύβι έκφραση της προτίμησης στα πρόσωπα υποψηφίων και άλλες πρακτικές μοιάζουν να οπισθοχωρούν μπροστά στην ηλεκτρονική ψηφοφορία ή την επιστολική ψήφο, που δεν θα αναγκάζουν ακόμα και την μετακίνηση του ψηφοφόρου από το σπίτι του.

Όμως η χρήση της τεχνολογίας αφορά τα μέσα προσέγγισης ή διεξαγωγής και όχι τις πλατφόρμες ενσωμάτωσης ιδεών και επιχειρημάτων, για την πειστική απάντηση στα σύγχρονα προβλήματα.

Μπορεί να υπάρχουν καινοτόμες λύσεις για την μορφή ανάπτυξης των συλλογικοτήτων και για τον τρόπο έκφρασης σε καμία περίπτωση όμως δεν μπορούν τα κόμματα να απομακρυνθούν από την προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης και φυσικά από αξίες και αρχές.

Ο πυρήνας της ιδεολογίας που ενώνει την παρουσία αρκετών πολιτών στην ίδια παράταξη δεν μπορεί παρά να βασίζεται σε ουμανιστικές αρχές που θα δείχνουν τον κοινό αγώνα και την κοινή προοπτική για αλλαγή της ποιότητας ζωής μας. Για παράδειγμα δεν νοείται κανένα κόμμα στις μέρες μας, όσο και εκουχρονισμένο τεχνολογικά και αν είναι, να μην απαντάει με πειστικότητα και να μην ενσωματώνει στην πλατφόρμα του, πολιτικές για

την κλιματική αλλαγή, την βιώσιμη ανάπτυξη, την προστασία του περιβάλλοντος και την κυκλική οικονομία.

Η οραματική πολιτική για ανάπτυξη που θα προσελκύσει ψηφοφόρους, πρέπει να δίνει πρακτικές λύσεις που θα έρθουν αρχή μέση και τέλος.

Οι πολίτες έχουν αποξενωθεί από κόμματα που ιδεολογικοποιούν τα πάντα και αποθεώνουν αρτηριοσκληρωτικές πολιτικές, που στην πράξη δεν αποδεικνύουν την χρησιμότητα της εφαρμογής τους.

Η διαφάνεια η λογοδοσία, ο σεβασμός στις αξίες και στον άνθρωπο, ιδιαίτερα στην πατρίδα μας που η ισοπέδωση των πάντων οδηγεί σε μια απάνθρωπη και μη βιώσιμη κοινωνία, πρέπει να εκφραστούν με συγκεκριμένες πολιτικές που θα ανατρέψουν τον βανδαλισμό και την αποδόμηση των ατόμων.

Το σύνδρομο της απιστοσύνης έχει κουράσει πλέον τους πολίτες, που τους έχει μετατρέψει σε φοβικούς θεατές μιας ασύδοτης πραγματικότητας, που φαλκιδεύει τα δικαιώματά τους και την ελευθερία τους.

Με αλλά λόγια σε μια εποχή πολιτικής ρευστότητας που τα κόμματα μοιάζουν σαν κινούμενη άμμο και με ιδεολογικά σύνορα τεχνητά οριοθετημένα είναι απαραίτητο να περάσουμε σε πολιτικές που θα έχουν αξιοπιστία και οι πολιτικοί και όσοι ασχολούνται με τα κοινά με τον ίδιο βιωματικό τους τρόπο θα δίνουν το παράδειγμα συμπεριφοράς και απομόνωσης της βίαιης κοινωνίας.

Η έλλειψη εμπιστοσύνης που φανερά πλέον παρουσιάζεται στο σύστημα, αποδείχτηκε και στις τελευταίες εκλογές με την τεράστια αποχή, μπορεί με οπισθοχωρήσει μόνο με πειστικές απαντήσεις στα σύγχρονα προβλήματα, δηλαδή να αποδείξουν τα κόμματα ότι αφογκράζονται την αγωνία των πολιτών που βιώνουν την πρωτοφανή κρίση και να μην παραμένουν κλειστοί οργανισμοί με άβιατα, απροσπέλαστα στους πολλούς.

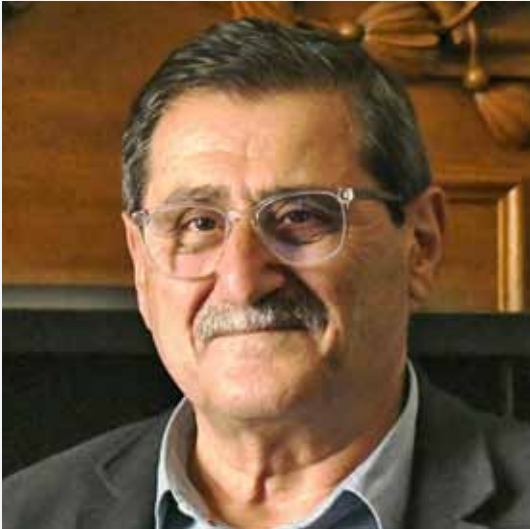
Κυρίως όμως έχουν υποχρέωση οι προβεβλημένοι, οι ταγοί της ιδεολογικής διαμόρφωσης με το παράδειγμα της ζωής τους να αποδεικνύουν τον σεβασμό, την μετριοπάθεια, την κοινωνική τους αλληλεγγύη και ότι κατέχουν το μονοπάτι που οδηγεί σε μια καλύτερη ζωή πιο ανθρώπινη.

Αυτό γίνεται μόνο όταν απαντάς στις νέες προκλήσεις με αξιοπιστία όταν ο προεκλογικός σου λόγος δεν καίει αυτά αλλά προτείνει λύσεις που θα σε κάνουν χρήσιμο.

Άλλωστε οι πολιτικοί οργανισμοί έχουν ένα και μόνο σκοπό, να προσαρμόζονται στις ανάγκες κάθε εποχής να απαντούν με αξιοπιστία, χρησιμοποιώντας τα εργαλεία της τεχνολογικής εξέλιξης.

Η εμπιστοσύνη και η συμμετοχική διαδικασία έρχεται όταν εκπαιδεύσεις τους πολίτες στην αλήθεια και όχι σε επίπλαστες λαϊκίστικες υποσχέσεις, που την επόμενη των εκλογών καταρρέουν από την ανεδαφικότητα και το ανήθικο ψέμα.

Στις μέρες μας πάσχομε από σοβαρούς αξιόπιστους πολίτες που ηγούνται στους πολιτικούς οργανισμούς και με το παράδειγμα ζωής διδάσκουν την τέχνη της συλλογικότητας.

**Κώστας
Πελετίδης**
Δήμαρχος
Πατρών

Τα λαϊκά στρώματα έχουν ανάγκη από ένα κόμμα που να υπηρετεί τις δικές τους ανάγκες

Καταρχάς, το να εξετάσουμε γενικά τι κόμματα έχει ανάγκη ο τόπος, είναι ένα ζήτημα που χρειάζεται περαιτέρω αποσαφήνιση, για να καταλάβουμε την ουσία του ζητήματος.

Αυτό το λέμε, γιατί η κοινωνία μας είναι ταξική και φυσικά οι διαφορετικές τάξεις κατοικούν μαζί, στον ίδιο τόπο. Άλλο κόμμα, όμως, θέλει και χρειάζεται η άρχουσα σήμερα τάξη, η αστική, το κεφάλαιο και άλλο κόμμα έχει ανάγκη η εργατική τάξη (του χεριού και του πνεύματος), που ζει σπριζόμενη στην εργασία της.

Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει, κρίνοντας και τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα των πολιτικών που ασκούνται. Τα 200 χρόνια που υφίσταται το νέο ελληνικό κράτος, οι πλούσιοι γίνονται συνεχώς πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Έχουμε διαχρονικά συγκέντρωση πλούτου σε λίγα χέρια. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της κυριαρχίας του κεφαλαίου και των κομμάτων που το εκπροσωπούν. Οι κάτοχοι του πλούτου μάλιστα, δεν επενδύουν σε ένα κόμμα αλλά σε πολλά, που είναι πρόθυμα να υπηρετήσουν τα συμφέροντά τους και εναλλάσσονται στην κυβέρνηση. Αυτό το γνωρίσαμε πολύ καλά, ειδικά την τελευταία δεκαετία. Για τα συμφέροντα των λίγων, «σκόρπισαν» οι αντιθέσεις των συστημικών κομμάτων, ένωσαν τις δυνάμεις τους για την υπεράσπιση των «ιερών και οσίων» του συστήματος. Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ, «το φως και το σκοτάδι» όπως ήθελαν να πιστεύει ο λαός για δεκαετίες, έγιναν ένα. Κυβέρνησαν και μαζί και με όλα τα άλλα κόμματα «δορυφόρους».

Δεν ξενάμε ότι 14 Αυγούστου του 2015, όλοι τους, ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και «δορυφόροι», όλοι εκτός του ΚΚΕ, ψήφισαν το 3ο μνημόνιο. Και φυσικά, αυτό δεν είναι το μοναδικό γεγονός που συμπορεύτηκαν στην αντιλαϊκή πολιτική, ο κατάλογος ανάλογων εμπειριών είναι ατελείωτος.

Γ' αυτό τα λαϊκά στρώματα, οι μικρομεσαίοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι αγρότες, οι εργάτες του χεριού και του πνεύματος, η νεολαία τους, έχουν ανάγκη από ένα κόμμα που να υπηρετεί τις δικές τους ανάγκες.

Που θα αγωνιστεί και θα εκπροσωπήσει τη λαϊκή εξουσία, την κυριαρχία των πολλών. Αυτών που παράγουν τα πάντα, για να τα επωφελούνται σήμερα οι λίγοι.

Ένα κόμμα που μαζί με τα λαϊκά στρώματα, θα διαμορφώσει τη νέα οικονομική λειτουργία, μέσω του κεντρικού σχεδιασμού, της κοινωνικοποίησης των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, του εργατικού ελέγχου σε κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής.

Τέτοια χαρακτηριστικά σήμερα διαθέτει μόνο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΚΚΕ). Σήμερα, αποκαλύπτει την αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται, αγωνίζεται και οργανώνει το λαό, για να περιορίσει τις επιπτώσεις της εφαρμοζόμενης πολιτικής, να έχει κατακτήσεις, να λύσει διάφορα προβλήματα. Ταυτόχρονα, προετοιμάζει το λαό να γίνει αφέντης στον τόπο του, ανοίγει το δρόμο για την προοπτική.

Ένα τέτοιο κόμμα έχει ανάγκη ο τόπος μας.

**Απόστολος
Κατσιφάρας**
Πρώην
Περιφερειάρχης
Δυτικής Ελλάδας

Η ιστορική πρόκληση είναι μπροστά μας...

Τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών έφεραν στην επιφάνεια την βαθιά κρίση του πολιτικού συστήματος στην Ελλάδα.

Η ΝΔ, συνεχίζει να είναι εγκλωβισμένη στην διαχειριστική αντίληψη με επίκεντρο το επιτελικό κράτος που δεν είναι τίποτε άλλο από μια ομάδα ανθρώπων πέριξ του Μαξίμου αποκομμένη από την κοινωνία και βυθισμένη στις πιέσεις για διευθετήσεις συμφερόντων.

Το ΠΑΣΟΚ, ξεκομμένο από τον λαό και την κοινωνία που ήταν η δύναμή του ανακυκλώνεται στις καταγραφές ποσοστών που διευκολύνουν τις χρεωκοπημένες μικρο-φιλοδοξίες που δεν αφορούν κανέναν πολίτη αλλά δικαιολογούν απλά την ύπαρξή τους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, πιημένος στρατηγικά και με κρίση ταυτότητας συνεχίζει να αναπαράγει τις εσωτερικές του άγονες αναταράξεις που είναι και η παθογένεια ιστορικά των αριστερών κομμάτων.

Το ΚΚΕ, ως γνωστόν κινείται στην πεπατημένη, "εγώ καλά είμαι εδώ, δεν ενοχλώ κανέναν και δεν θέλω και τίποτε παραπάνω" γιατί οι διεθνείς συσχετισμοί δεν του επιτρέπουν μεγαλύτερες φιλοδοξίες.

Τα υπόλοιπα κόμματα συμπληρώνουν απλά το πολιτικό παζλ της χώρας μας αφού λειτουργούν ως βαλβίδες εκτόνωσης χωρίς να μπορούν να επηρεάσουν καθοριστικά τις εξελίξεις.

Όλα όμως έχουν τις αιτίες του και τις ερμηνείες τους.

Οι πολιτικοί οργανισμοί τα κόμματα έπαψαν να είναι ζωντανά πολιτικά κύτταρα της κοινωνίας, να λειτουργούν πολιτικά και να εμπνέουν τον κόσμο γιατί απλά δεν παράγουν πολιτική, δεν προβάλλουν το Όραμά τους, δεν επεξεργάζονται θέματα στα ιδεολογικά όρια τους, απλά χρησιμοποιούνται ως γραφειοκρατικές σφραγίδες σκοπιμότητας από τις ηγεσίες τους.

Έχουν δυστυχώς τα κόμματα και οι ηγεσίες τους απωλέσει σταδιακά τον πολιτικό τους ρόλο. Δεν παρακολουθούν τις διεθνείς εξελίξεις, τα σύγχρονα ρεύματα σκέψης και το κυριότερο δεν συνεγείρουν την κοινωνία γιατί δεν είναι στο επίκεντρο των πολιτικών τους ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ και οι ανάγκες του.

Αυτή είναι ΩΜΑ και ΞΑΣΤΕΡΑ η ελληνική πολιτική πραγματικότητα.

Αμφισβήτηση των πάντων, έλλειψη εμπιστοσύνης, έλλειψη ελπίδας. Μία κοινωνία φοβισμένη, παραδομένη και χωρίς προοπτική, κοινώς, "επιχεύσαμε πολιτικά".

Το σταυροδρόμι των εξελίξεων είναι εδώ.

Είμαστε μπροστά σε αχαρτογράφητα νερά. Όλοι μιλούν για την επόμενη μέρα αλλά κανείς δεν την κατανοεί, δεν την προσδιορίζει, δεν την αναλύει και δεν παρουσιάζει ένα σχέδιο που θα φέρει την ελπί-

δα και θα κινητοποιεί την κοινωνία.

Είμαστε μπροστά σε έναν κόσμο που αλλάζει ριζικά, σε μια μεταβατική εποχή, στον κόσμο της οικονομίας, στον χώρο της εργασίας στον τρόπο οργάνωσης της πολιτείας και των δομών της. Μπροστά στις πιέσεις που δέχονται τα κοινωνικά και δημόσια αγαθά, παιδεία, κατοικία, ενέργεια, υγεία και καλούμαστε να τα θωρακίσουμε στην νέα εποχή προς όφελος των πολλών.

Είμαστε μπροστά σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, αστάθειας και μεγάλων γεωπολιτικών και οικονομικών εντάσεων που παρά τις δυσκολίες του πρέπει η Πατρίδα μας, να διασφαλίσει την εθνική της ανεξαρτησία και ακεραιότητα, ο δε ελληνικός λαός την αξιοπρέπειά του.

Είμαστε μπροστά στον μεγάλο και διαρκή αγώνα, καταπολέμησης των κοινωνικών και οικονομικών ανισοτήτων που τα τελευταία χρόνια πήραν εκρηκτικές διαστάσεις και πιέζουν όλο και περισσότερο την Ελληνική οικογένεια και κυρίως την νεολαία που δεν της επιτρέπουν να ανοίξει τα φτερά της στον τόπο της. Η κοινωνική δικαιοσύνη και η αλληλεγγύη να μπει οριζόντια στις πολιτικές μας, στην γειτονιά μας, την πόλη μας, στους θεσμούς μας.

Είμαστε μπροστά στις νέες ωραίες προκλήσεις και ευκαιρίες της τεχνικής νοημοσύνης και την ενσωμάτωσή της στην λειτουργία της οικονομίας και της κοινωνικής μας ζωής διασφαλίζοντας στο άκραιο της πολιτικές και ατομικές ελευθερίες του κάθε πολίτη και της αξίες της δημοκρατίας, χωρίς αγκυλώσεις αλλά με διορατικότητα.

Είμαστε μπροστά σε νέες πολιτισμικές αλλαγές και τρόπους ζωής και εμείς καλούμαστε να κρατήσουμε την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας, την ταυτότητά μας ως έθνος και λαός. Τα χωριά μας, τα ήθη και έθιμά μας, να είναι η πηγή έμπνευσης και όχι εγκατάλειψης.

Γιαυτό αναζητείται επιτακτικά ένα νέο εναλλακτικό πολιτικό σχέδιο για την χώρα μας που να κινείται σε προοδευτική κατεύθυνση, Ρεαλιστικό - Οραματικό που θα φέρει ξανά την ελπίδα και το χαμόγελο στην ελληνική κοινωνία. Ένα σχέδιο προσαρμοσμένο στο αύριο του Ελληνισμού.

Χρόνος για χάσιμο δεν υπάρχει.

Προϋπόθεση για την επιτυχία του είναι η πολιτική και ιδεολογική ανασύνταξη της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης.

Σε ένα χρόνο από σήμερα το πολιτικό τοπίο στην χώρα μας θα είναι εντελώς διαφορετικό, νέες ηγεσίες, νέοι πολιτικοί σχηματισμοί έρχονται και θα τράξουν τα βαλτωμένα νερά.

Η ιστορική πρόκληση για μας, είναι μπροστά μας και είναι σαφής! μια ενιαία μεγάλη δημοκρατική - προοδευτική παράταξη.

Φωκίων Ζαΐμης
Αντιπεριφερειάρχης
Π.Ε. Αχαΐας

Κόμματα με συνέπεια λόγων και έργων, αξίες και ιδανικά

Τα κόμματα που χρειαζόμαστε πρέπει να καλύπτουν τα παρακάτω χαρακτηριστικά: Συνέπεια λόγων και έργων, μια ισχυρή πολιτική αντίληψη, αξίες και ιδανικά.

Πρώτον, η συνέπεια λόγων και έργων σημαίνει ότι θα υπάρχει ένα καθορισμένο πρόγραμμα με σχέδιο σε κάθε Τομέα ευθύνης όπως: Οικονομική πολιτική, Παιδεία, Ανάπτυξη, Απασχόληση, Πολιτισμό και Αθλητισμό. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να εργαστεί αρκετά προκειμένου να αφουγκραστεί τις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας και στη συνέχεια να διαμορφώσει μια πολιτική κατεύθυνση που θα επιλύσει προβλήματα και θα βοηθήσει στην εξέλιξη του πληθυσμού. Απώτερος στόχος των εκάστοτε υπουργείων θα πρέπει να είναι η μείωση του δημογραφικού προβλήματος, της φυγής των νέων στο εξωτερικό και η οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Δεύτερον, είναι σημαντικό να οροθετηθεί μια πολιτική θέση με βάσει τις δημοκρατικές αξίες, την ισότητα και τη συνεργασία. Είναι σημαντικό τα κόμματα να συνεργάζονται για το κοινό καλό και να μη λειτουργούν με μικροπολιτικές αντιλήψεις. Είναι πολύτιμο να γνωρίζουν τις ανάγκες, όχι μόνο των πολιτών της χώρας μας αλλά κάθε Ευρωπαίου πολίτη, ούτως ώστε μ' ένα όραμα κοινό να επιτύχουμε σε πολλούς τομείς. Τέλος, παρατηρείται ότι ολοένα και απομακρύνεται ο πολίτης από αξίες και ιδανικά. Οφείλουν τα κόμματα να επανορθώσουν τις ηθικές αξίες. Χωρίς ηθική δεν μπορούμε να ζήσουμε, όπως δεν μπορούμε να ζήσουμε χωρίς τους άλλους ανθρώπους. Η προσβολή των αξιών αυτών σημαίνει και προσβολή προς την ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια. Καταργούνται τα δικαιώματα εφόσον καταργούνται και οι κανόνες που τα θεμελιώνουν. Για το σκοπό αυτό δεν αρκεί ασφαλώς μια θεωρία, αλλά παράλληλα χρειάζεται και η έμπρακτη αφοσίωση στα ιδεώδη αυτά, το καλό παράδειγμα, ώστε να αποφύγουμε μια ακόμη εκδήλωση ανηθικότητας και υποκρισίας.

Συνοψίζοντας, το σύγχρονο κοινωνικό-πολιτικό σύστημα κατά τον τρόπο που λειτουργεί, με τους όρους που υπόσχεται, δεν νοείται να προσδοκά από τους πολίτες υπευθυνότητα, σεβασμό, όπως και συμμετοχή. Όταν το σύστημα δικαιοσύνης υπολείπεται, αλλά και γενικότερα οι θεσμοί όχι μόνο δεν ανταποκρίνονται στο κοινωνικό τους καθήκον, αλλά αντιθέτως έχουν υποστεί σαφή διάβρωση, η εμπιστοσύνη χάνεται, ο πολίτης παύει να πείθεται και η κοινωνική συνείδηση αποδυναμώνεται. Είναι σημαντικό, λοιπόν, να υιοθετηθούν πρότυπα που προωθούν ηθική και κοινωνική συνείδηση και να ακολουθείται μια ενιαία στρατηγική βασισμένη στις ανάγκες της κοινωνίας και το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον.

Συνοπτικό Βιογραφικό

- Μέτοχος, Ιδρυτικό Μέλος Διευθύνων Σύμβουλος και Γενικός Διευθυντής του Πάρκου Υψηλής Τεχνολογίας Ακρόπολις Α.Ε.Β.Ε.Π.Ε. (2000 – 2002).
- Γενικός Διευθυντής του Συνδέσμου Επιχειρήσεων Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών Ελλάδας (ΣΕΠΕ 1995-2000).
- Υπήρξε επικεφαλής του τμήματος Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της DRM International S.A (1998).
- Υπήρξε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιχείρησης Μηχανοργάνωσης του Δήμου Αθηναίων (ΔΑΕΜ).
- Επικεφαλής του φακέλου επιτυχούς διεκδίκησης του Παγκόσμιου Συνεδρίου «WORLD CONGRESS on Information Technology Athens 2004». Διαχείριση σε Ευρωπαϊκά προγράμματα (PHARE, TACIS, RETEX, ΕΠΙΕΤ, LEONARDO, INTERREG, Ν.ΒΕΠΕ κλπ).
- Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Αχαΐας της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας.
- Πρόεδρος της Επιτροπής Βαλκανίων και Ευξείνου Πόντου της CPMR.
- Ιδρυτικό μέλος και γενικός γραμματέας Ινστιτούτου Ανάπτυξης Δυτικής Ελλάδας (ΙΝΑΔΕ)
- Πρόεδρος Εκδόσεων Κερπινι

Χρήστος Μπούρας
Πρύτανης
Πανεπιστημίου
Πατρών

Χρειάζεται αλλαγή παραδείγματος στα πολιτικά κόμματα

Σε μια εποχή που κυριαρχείται από μεγάλες αβεβαιότητες, ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις και αναπάντητα ερωτήματα, ο ρόλος και η φυσιογνωμία των Πολιτικών Κομμάτων δεν μπορεί να παραμείνει ο ίδιος. Τα πολιτικά κόμματα οφείλουν να αναστοχαστούν και να προσαρμοστούν κύρια για τη Κοινωνία και φυσικά για την επιβίωση τους. Οι πολιτικές προσεγγίσεις και οι διαχωριστικές γραμμές των προηγούμενων εποχών μοιάζουν ταυτόχρονα αδύναμες και ελλειπείς για να απαντήσουν στις προκλήσεις της εποχής μας. Το σκοριασμένο αφήγημα που εξυπηρετεί παλιά δίπολα και αναδεικνύει το πολιτικό κόστος κυρίαρχο χαρακτηριστικό των προτάσεων μοιάζει τόσο ξεπερασμένο και αμήχανο.

Τα Πολιτικά Κόμματα πρέπει να σχεδιάσουν πολιτικές και αφήγημα για τα προβλήματα, τα οποία να είναι σιβαρά, αποτελεσματικά και αξιόπιστα. Η εύκολη λύση των ανέξοδων και χωρίς αποτέλεσμα πολιτικών χάθηκε μέσα στη σκόνη του χρόνου. Αυτή η ικανότητα θα είναι το κυρίαρχο χαρακτηριστικό της νέα φυσιογνωμίας των κομμάτων. Όλο το Πολιτικό Σύστημα βρίσκεται μπροστά σε μια νέα συγκυρία σημαντικών προβλημάτων, τα οποία απαιτούν λύσεις με αποτέλεσμα. Εδώ είναι σημαντικό το πρόσωπο που χαρακτηρίζει τις λύσεις. Πρέπει η Κοινωνία να στέκεται όρθια, να μην νοιώθει στο περιθώριο, να μην προκαλείται, να συμμετέχει και το πιο σημαντικό να νοιώθει ότι ακούγεται. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν έχουν μέτωπο απέναντι στα άκρα και τον λαϊκισμό και στις λύσεις χωρίς προσπάθεια και κόστος. Είναι πιά προφανές ότι η εποχή των μεγάλων ηγετών πέρασε και δεν υπάρχει επιστροφή. Αυτό σημαίνει συλλογικές ηγεσίες με συναινέσεις και συγκλίσεις. Το πολιτικό αφήγημα πρέπει να κυριαρχείται από τον Ορθολογισμό, την Αλήθεια και να υπάρχει Οδικός Χάρτης και Σχέδιο για την υλοποίηση του.

Τα προβλήματα με τα οποία τα Πολιτικά Κόμματα είναι αντιμέτωπα και επομένως πρέπει να πάψουν να τα αντιμετωπίζουν με ένοχες σιωπές και να περάσουν στο πεδίο των προτάσεων που θα δίνουν λύσεις είναι πιά εδώ. Το δημογραφικό, η θέση μας στην Ευρώπη, η ασφάλεια και η προστασία, το μεταναστευτικό και η συμπερίληψη, η δίκαια, φορολόγηση, η αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου, η κλιματική αλλαγή και η προστασία του περιβάλλοντος, η σύνδεση των Πανεπιστημίων με τις παραγωγικές δυνάμεις, η ειρηνική συνύπαρξη με τους γείτονες, η δημιουργία θέσεων εργασίας και όχι η πολιτική επιδομάτων, τα δημοψηφίσματα, η συνταγματική αναθεώρηση και η ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης. Για να υπάρξουν λύσεις οι οποίες δεν είναι εύκολες και θέλουν χρόνο χρειάζεται προσπάθεια και να αναπτύξουμε το συλλογικό εμείς απέναντι στο εγωιστικό εγώ. Η εμπάθνηση τη Δημοκρατίας, ο σεβασμός στη διαφορετικότητα, η αποδοχή της άλλης άποψης, η συμμετοχική παραγωγή πολιτικών, τα δημοψηφίσματα, η απόκτηση κουλτούρας συνεργασιών, η ενίσχυση της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι τα κύρια χαρακτηριστικά των Πολιτικών Κομμάτων που χρειάζεται η Κοινωνία αυτή την εποχή. Αυτό απαιτεί ένα νέο μοντέλο κόμματος που θα αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες και θα χρησιμοποιεί τα εργαλεία της Τεχνητής Νοημοσύνης και τις Ηλεκτρονικές Ψηφοφορίες

Αυτό είναι μια αλλαγή παραδείγματος που χρειάζεται να γίνει για να λειτουργήσει σαν αντίβαρο στα άκρα και να στηρίξει της Δημοκρατία. Τώρα είναι η στιγμή αυτής της αλλαγής που η Κοινωνία επιζητά.

Συνοπτικό Βιογραφικό

Ο Χρήστος Ι. Μπούρας είναι Καθηγητής στο Τμήμα Μηχανικών Η/Υ και Πληροφορικής με γνωστικό αντικείμενο Αλγόριθμοι και Εφαρμογές σε Δίκτυα και Τηλεματική και Νέες Υπηρεσίες. Έχει πάνω από 600 δημοσιεύσεις σε διεθνή βιβλία και περιοδικά καθώς και συνέδρια. Είναι μέλος σε εκδοτικές επιτροπές διεθνών περιοδικών και επιτροπών οργάνωσης και προγράμματος και κριτής σε διεθνή περιοδικά και συνέδρια της ερευνητικής περιοχής του. Έχει συμμετάσχει σε αρκετά ερευνητικά και αναπτυξιακά ελληνικά και διεθνή έργα και είναι συγγραφέας 9 βιβλίων στα ελληνικά και εκδόσεις σε 2 στα αγγλικά. Έχει επιβλέψει 17 Διδακτορικές Διατριβές, 41 Μεταπτυχιακές Διπλωματικές Εργασίες και 179 Διπλωματικές Εργασίες. Έχει διατελέσει Διευθυντής στο Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών Επιστήμη και Τεχνολογία των Υπολογιστών, Μέλος του 7μελούς Οργάνου Διοίκησης του ΕΛΚΕ, Αντιπρόεδρος του ΕΛΚΕ, Αναπληρωτής Πρύτανης Οικονομικών, Προγραμματισμού και Εκτέλεσης Έργων, Αντιπρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας Αξιοποίησης και Διαχείρισης της Περιουσίας του Πανεπιστημίου Πάτρας, Πρύτανης και Πρόεδρος της Εταιρείας Αξιοποίησης και Διαχείρισης της Περιουσίας του Πανεπιστημίου Πατρών.

**Ανδρέας
Αντ.
Παναγιωτόπουλος**
Βουλευτής
Αχαΐας
ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ

Κόμματα σύγχρονα, μαζικά, οργανωμένα και με αξίες

Σε μια εποχή που η πολιτική και οι πολιτικοί απαξιώνονται συλλήβδην, μια συζήτηση για το μέλλον των πολιτικών κομμάτων όχι μόνο δεν είναι παρωχημένη, αλλά αντιθέτως είναι επιβεβλημένη, εάν θέλουμε να διαφυλάξουμε και να εμβαθύνουμε την αντιπροσωπευτική μας δημοκρατία, το πιο δημοκρατικό σύστημα που έχει γνωρίσει ποτέ η ανθρωπότητα. Ένας λόγος παραπάνω, αφού η εικονιστική πρόσληψη και ερμηνεία της πραγματικότητας, σε συνδυασμό με την κυριαρχία των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, έχει οδηγήσει, στην πιο αθώα εκδοχή, σε αυτό που ονομάζουμε «μεταπολιτική», στο ευρύ πλαίσιο της οποίας εγκολπώνονται από διάττοντες πολιτικοί αστέρες έως θιασώτες αυταρχικών αντιλήψεων, οι οποίοι μπορούν να καταστούν απειλή για τις δημοκρατικές ελευθερίες.

Ωστόσο, αφαιρώντας συγκεκριμένους όρους, θα μπορούσε κάποιος να αναγνωρίσει τα παραπάνω πολιτικά συμπώματα και σε προηγούμενες περιόδους, που η συγκρότηση, η λειτουργία και η συνταγματική κατοχύρωση των κομμάτων ήρθε να τα θεραπεύσει. Από τον Κρόμγουελ και την Ένδοξη Επανάσταση, τη Γαλλική Επανάσταση και τη Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έως το Ελληνικό σύνταγμα του 1864, που κατοχυρώθηκε το «δικαίωμα του συνέρχεσθαι και συνεταιρίζεσθαι», τα κόμματα, έστω και στην πρώτη φάση της παγκόσμιας ή ελληνικής ιστορίας τους αποτέλεσαν αναγκαιότητα των πολιτών που τα συγκρότησαν και ανταποκρίθηκαν ή θέλησαν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της εποχής τους. Γιατί ως φορείς παραγωγής ιδεών και πολιτικής, καθώς και ως ζωντανό οργανισμό που γεννούν πολιτικά υποκείμενα, τα κόμματα απαντούν στα σύγχρονα τους αιτήματα, φιλοτεχνώντας ταυτόχρονα το όραμα για το μέλλον.

Και για να επιστρέψουμε στο «σήμερα» και στην «μεταπολιτική», απαντώντας αν θέλετε στο ChatGPT και στην τεχνητή νοημοσύνη που τόσο εύστοχα χρησιμοποιήσατε για να μας προ(σ)καλέσετε σε αυτόν το δημόσιο διάλογο -ο Νόαμ Τσόμσκι το χαρακτηρίζει βέβαια «λογοκλοπή υψηλής τεχνολογίας και τρόπος αποφυγής μάθησης»- δεν αρκεί να χρησιμοποιήσουμε σύγχρονους όρους για να εκσυγχρονίσουμε και να εξελίξουμε τα κόμματα. Η βιώσιμη ανάπτυξη, η προστασία του περιβάλλοντος, η καινοτομία και η τεχνολογία είναι επίδικα και προτάγματα, τα οποία τα πολιτικά κόμματα οφείλουν να έχουν στην κορυφή της ατζέντας τους. Ωστόσο, είτε κάποιος δει τα πράγματα από την πλευρά του Μάρξ, είτε του Άνταμ Σμιθ, είτε του Κέινς ή της Σχολής του Σικάγο, η πολιτική και όσοι την υπηρετούν οφείλουν να απαντήσουν στο τι τελικά συνιστά κοινωνική και ατομική πρόοδο.

Στο παραπάνω θεμελιώδες ερώτημα μπορούν να απαντήσουν μόνο κόμματα αρχών, που εκσυγχρονίζουν τις έννοιες και προτείνουν υλοποιήσιμα σχέδια για την ευημερία των πολλών, πατώντας όμως στις γερές βάσεις των θεωρητικών της πολιτικής και στις εφαρμοσμένες πολιτικές. Κόμματα μαζικά, στα οποία η αντιπροσωπευτικότητα θα αντανακλάται στη συμμετοχική διαδικασία και η αδιαμεσολάβητη σχέση θα υπόκειται στη λειτουργία των συναποφασισμένων κανόνων και των εκλεγμένων οργάνων. Μια εκσυγχρονισμένη μορφή των κεντροαριστερών και αριστερών κομμάτων της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας και της δημοκρατικής Αριστεράς, όπως αυτές διαμορφώθηκαν στη Μεταπολίτευση, που θα έχει όμως απαντήσεις διαχείρισης για το παρόν και οράματος για το μέλλον.

Αυτό που πρέπει, λοιπόν, να έχουμε κατά νου είναι ότι μοντέρνοι όροι έρχονται να αποτυπώσουν φραστικά και νοηματικά τις εξελίξεις. Η ερμηνεία τους και κυρίως η πολιτική στάση και το πρόγραμμα που θα προτείνουν οι πολιτικοί οργανισμοί, τα κόμματα, σχετίζεται με τη βούληση για τη σύναψη ενός επικαιροποιημένου κοινωνικού συμβολαίου που σύμφωνα με την προσωπική μου πολιτική κοσμοαντίληψη οφείλει να εδράζεται στις αξίες της ελευθερίας της δημοκρατίας, της ειρήνης, της αξιοπρέπειας, για να μειωθούν οι κοινωνικοοικονομικές ανισότητες και να επιτευχθεί σε αυτόν τον μεγάλο και ταυτόχρονα μικρό κόσμο μας η κοινωνική γαλήνη και η κοινωνική ευδαιμονία. Κόμματα που θα θεωρούν αδιαπραγμάτευτα δημόσια αγαθά το Νερό, την Υγεία, την Παιδεία, την Ενέργεια...

Συνομο Βιογραφικό

Βουλευτής των Ελλήνων με τον ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ, Τομέας Υγείας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ και Α' Αντιπρόεδρος της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Οδικής Ασφάλειας της Βουλής των Ελλήνων.

**Άννα
Μαστοράκου**
Αντιπεριφερειάρχης
Δημ. Υγείας
ΠΔΕ
Πρόεδρος
Ιατρικού
Συλλόγου
Πατρών

Κόμματα - σύγχρονοι πομποδέκτες του κοινωνικού γίνεσθαι

Τα πολιτικά κόμματα πρέπει πρωτίτως να είναι σε διαρκή επικοινωνία με την κοινωνία και με τα καθημερινά προβλήματα των πολιτών όπως είναι η ακρίβεια, το κόστος της στέγης, του ρεύματος, των αγαθών πρώτης ανάγκης, με τα κενά στην υγεία και στην παιδεία, κλπ.

Οι πολλαπλές κρίσεις έχουν κουράσει τους πολίτες, οι οποίοι δηλώνουν αγανακτισμένοι καθώς δεν βλέπουν φως στο βάθος του τούνελ, μετά από πολλές δεκαετίες στερήσεων, θυσιών και πολλαπλών αντιξοοτήτων.

Η ιδεολογική ρευστότητα και η παγκόσμια πολιτική σπουδή στο να επιβληθεί ένα πρότυπο που δεν αντιπροσωπεύει τους πολίτες είναι μία σοβαρή στρέβλωση.

Η υπεράσπιση της ταυτότητας του έθνους απέναντι σε μία ακόρτατη παγκοσμιοποίηση είναι ένα θεμελιώδες δικαίωμα, που τείνει να εκφράζεται με διάθεση υπερβολής από μερικές ομάδες πολιτών, ως ανυπόληψη στην μεγάλη ορμή και δύναμη επιβολής της καθεστωτικής τάξης.

Οι πολίτες αναζητούν κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή, ισότητα, προστασία των δικαιωμάτων και την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους. Επίσης αναζητούν ανάπτυξη και οικονομική σταθερότητα. Τα κόμματα που θα μπορέσουν να αφουγκραστούν και να υπερασπιστούν μία δίκαιη και ρεαλιστική κοινωνική πολιτική θα έχουν προοπτική στη συνείδηση των πολιτών.

Ένα σημαντικό ζήτημα που έχει προκύψει τα τελευταία χρόνια είναι η ορθολογική διαχείριση της κλιματικής κρίσης και η μετάβαση σε μία πράσινη οικονομία, με άξονες τους στόχους της βιώσιμης ανάπτυξης.

Η διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος σε κάθε εμπλεκόμενη χώρα είναι ένα θέμα πρώτης προτεραιότητας και αποτελεί ένα από τα πιο περίπλοκα και ευαίσθητα θέματα στην παγκόσμια πολιτική σκηνή. Απαιτεί μια ισορροπημένη προσέγγιση που λαμβάνει υπόψη την ανθρωπιστική διάσταση, την οικονομική και κοινωνική ενσωμάτωση, καθώς και την εθνική ασφάλεια και κυριαρχία.

Η αντιμετώπιση των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων από τα πολιτικά κόμματα ποικίλλει ανάλογα με τη χώρα, την ιδεολογική τοποθέτηση και την προσαρμοστικότητα τους. Τα κόμματα πρέπει να διαμορφώνουν πολιτικές και στρατηγικές για να διαχειριστούν τις προκλήσεις και τις ευκαιρίες που παρουσιάζουν οι τεχνολογικές αλλαγές. Η αντιμετώπιση των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων απαιτεί από τα πολιτικά κόμματα να είναι προοδευτικά και ευέλικτα, ενσωματώνοντας την καινοτομία στις πολιτικές τους και διαχειριζόμενα παράλληλα τις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις. Από την πρόωθηση της ψηφιακής παιδείας μέχρι τη ρύθμιση της χρήσης της τεχνολογίας, τα κόμματα που κατανοούν και αξιοποιούν την τεχνολογία μπορούν να διαμορφώσουν το μέλλον με τρόπο που να ωφελεί όλους τους πολίτες.

Η διαχείριση του ενεργειακού ζητήματος είναι μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της εποχής μας και απαιτεί ολιστική και πολυδιάστατη προσέγγιση από τα πολιτικά κόμματα. Σε μια εποχή όπου η κλιματική κρίση, οι γεωπολιτικές εντάσεις και οι τεχνολογικές αλλαγές επηρεάζουν την παγκόσμια ενεργειακή ισορροπία, τα κόμματα πρέπει να αναπτύξουν στρατηγικές που εξασφαλίζουν βιώσιμη, αξιόπιστη και προσβάσιμη ενέργεια για όλους.

Η επιθυμία των πολιτών για το είδος του πολιτικού συστήματος που τους εκπροσωπεί αντανάκλα τις ανάγκες και τις αξίες της κοινωνίας τους.

Σε μια εποχή πολλαπλών κρίσεων, τα χαρακτηριστικά που φαίνεται να επιζητούν οι πολίτες στο πολιτικό σύστημα περιλαμβάνουν τη δημοκρατία, τη διαφάνεια, τη σταθερότητα, την ανάπτυξη, τη συμμετοχή και την ικανότητα αντιμετώπισης των μελλοντικών προκλήσεων.

Ζητήματα δημοκρατικών θεσμών σε αντιπαράθεση με την αθρόα επικράτηση των οικονομικών ελίτ που δρουν ως «θέατρο σκιών» στην παγκόσμια σκακιέρα, είναι πολύπλοκα και δυσεπίλυτα.

Τα κόμματα πρέπει να είναι ελκυστικοί οργανισμοί και σε διαρκή επικοινωνία με τους πολίτες ανιχνεύοντας τις αναπτυσσόμενες τάσεις μέσα στον κοινωνικό ιστό.

Τα κόμματα πρέπει να λειτουργούν ως σύγχρονοι πομποδέκτες του κοινωνικού γίνεσθαι και να αυξάνουν την ευαισθητοποίηση του κοινού στις νέες πολυσύνθετες προκλήσεις της εποχής.

**Κωνσταντίνος
Σβόλης**
Ιατρός
Επικεφαλής
Μείζονος
Αντιπολίτευσης
Δήμου Πατρέων

Στα κόμματα να συνυπάρχει η λογική με το συναίσθημα

Διάγουμε την εποχή αλληπάλληλων κρίσεων, ιδεολογικής ρευστότητας και τεχνολογικής εξέλιξης.

Σε ότι αφορά τις εγχώριες και διεθνείς κρίσεις, είτε πρόκειται για υγειονομική, είτε για ενεργειακή - οικονομική, είτε για πολεμικές συγκρούσεις, είτε για την κλιματική κρίση, μπορούμε να υποστηρίξουμε ότι υποδουλίζονται σε μέγιστο βαθμό από τον ανθρώπινο παράγοντα.

Η βιολογική εξέλιξη, η επικράτηση του καπιταλισμού, οι εθνικοί ανταγωνισμοί, η δίψα για κέρδος ακόμη και ανθρώπων που αυτοπροσδιορίζονται ως κοινωνικοί επαναστάτες, η αδυναμία συνεργασίας και ο ατομικισμός δαιμονίζουν και πολλαπλασιάζουν τα προβλήματα. Είναι η εποχή της ασημαντότητας και των εκπώσεις ήθους και αξιών.

Οι ιδεολογικές διαφορές ήταν πολλές φορές αντικείμενο διαμάχης και παράλληλα γενεσιουργός αιτία συγκρούσεων. Μην ξεχνάμε, άλλωστε, το ερώτημα «Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα», η απάντηση του οποίου ήθελαν κάποιοι να καταδείξει το τέλος του καπιταλισμού. Ο καπιταλισμός, όμως, επικράτησε φέρνοντας πλούτο και φτώχεια και, ελυσόμενος, υποχρέωσε μεγάλο μέρος του πολιτικού κόσμου να τον αποδεχθεί και να συμπορευθεί μαζί του, στοχεύοντας σε βελτιώσεις ή αλλαγές εκ των έσω. Οι μεγάλες ιδεολογικές διαφορές παραμένουν αλλά δεν αποτελούν πλέον κίνδυνο για το επικρατούν σύστημα.

Το μείζον πρόβλημα που προκύπτει σήμερα ονομάζεται περιβαλλοντικός κίνδυνος. Είναι ο κίνδυνος που απειλεί όλους ανεξάρτητα οικονομικής ισχύος, ιδεολογίας και κοινωνικού επιπέδου. Το δυσμενές αποτέλεσμα αφορά άπαντες, ισχυρούς και αδύναμους, θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη ζωή και απειλεί τα οικοσυστήματα και τη βιοποικιλότητα. Οφείλουμε να αντιληφθούμε ότι το δίλημμα καπιταλισμός ή κομμουνισμός έπαψε προ πολλού να ισχύει, δίνοντας ένα τέλος στις ιδεολογικές διαμάχες και αντικαταστάθηκε από το δίλημμα καπιταλισμός ή κλιματική καταστροφή.

Στο πρόβλημα αυτό, η απάντηση δεν μπορεί να δοθεί μόνο μέσω ελιγμών ή κανόνων της αγοράς. Μπορεί να δοθεί, κυρίως, μέσα από πολιτικές αποφάσεις που βασίζονται σε απόψεις ειδικών, άσχετα με ιδεολογικές απόψεις και θέσεις. Θυμίζει την covid-19 περίοδο. Η πολιτική ασκήθηκε με τη συνδρομή ειδικών που απέδειξαν τη σημαντικότητά τους σε μία εποχή που οι πολιτικοί θεωρούσαν «εαυτών υπεράνω όλων». Αν θέλουν οι καπιταλιστές να επιβιώσουν οφείλουν να σεβαστούν την επιστημονική κοινότητα, τους ειδικούς, και να λάβουν γενναίες αλλά αναγκαίες αποφάσεις.

Ένας ακόμη παράγοντας που παίζει καθοριστικό ρόλο είναι η ραγδαία τεχνολογική εξέλιξη, και η παγκοσμιοποίηση. Η πολυδιαφημιζόμενη τεχνητή νοημοσύνη θα επιφέρει σημαντικές λύσεις σε πολλούς τομείς όπως για παράδειγμα στην υγεία και στην ασφάλεια. Ανακύπτουν, όμως, και ηθικά προβλήματα τα οποία πρέπει να αντιμετωπισθούν εξετάζοντας τους τρόπους με τους οποίους μια μηχανή θα υποκαθιστά τον ανθρώπινο εγκέφαλο.

Η εξέλιξη, λοιπόν, δείχνει ότι οι τεχνοκράτες και οι μηχανές θα αποτελέσουν σημαντικό κρίκο στην αλυσίδα της λήψης πολιτικών αποφάσεων. Ελλοχεύει, όμως, ένας κίνδυνος. Τόσο οι ειδικοί όσο και οι μηχανές στερούνται κοινωνικής ενσυναίσθησης. Είναι πολύ δύσκολο για έναν τεχνοκράτη ή για μια μηχανή να καταλάβει τι σημαίνει κοινωνική παρέμβαση, τι σημαίνει αλληλεγγύη και ευαισθησία. Το μεγάλο μειονέκτημα που έχουν είναι η αποξένωση από τις δυσκολίες ενός εύαλτου πολίτη.

Η πολιτική θα πρέπει, τελικά, να ασκείται από πολιτικούς που θα επικουρούνται από τους τεχνοκράτες με συμβουλευτικό χαρακτήρα. Θα πρέπει τα πολιτικά κόμματα να δώσουν έμφαση στην υποχρέωση να εξασφαλίσουν τη βιώσιμη ανάπτυξη, σπρίζοντας το δικαίωμα όλων για πρόσβαση στην υγεία, στην εκπαίδευση, στην αξιοπρεπή εργασία, στη στέγη, στην ασφάλεια και σε πολλά ακόμη αυτονόητα κοινωνικά αγαθά.

Μέσα από ανθρωποκεντρική πολιτική, σε έναν βιώσιμο πλανήτη, ίσως κατορθώσουμε να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες που έχουν ενσκήψει. Με συνύπαρξη λογικής και συναισθήματος.

**Παναγιώτης
Διον.
Δημόπουλος**
Καθηγητής
Πανεπιστημίου
Πατρών

Κόμματα με επικοινωνία και κατανόηση

Για να αντιληφθούμε την αναγκαιότητα αλλαγής λειτουργίας ενός πολιτικού κόμματος στις σύγχρονες συνθήκες, πρέπει αξιολογήσουμε την υφιστάμενη κατάσταση σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον, ενώ ταυτόχρονα να δούμε πώς αντιμετωπίζουν οι πολίτες τα κόμματα και τους πολιτικούς. Τρεις επισημάνσεις:

α) η μεγάλη αποχή δεν είναι απλώς μια επιλογή, αλλά μια ηχηρή δήλωση. Σηματοδοτεί απογοήτευση, απομάκρυνση, δυσαρέσκεια για τις πολιτικές επιλογές που προσφέρθηκαν και υπονομεύει τα θεμέλια των δημοκρατικών διαδικασιών.

β) οι προκλήσεις σήμερα είναι μεγαλύτερες από ποτέ, σε σύγκριση με τις εμπειρίες της γενιάς μου. Βιώνουμε μια περίοδο σημαντικής γεωπολιτικής αναταραχής, με επιπτώσεις στην οικονομία, την ενέργεια, την ασφάλεια και την καθημερινή ζωή, ενώ, καλούμαστε να αναλάβουμε την αντιμετώπιση της εξελισσόμενης κλιματικής και περιβαλλοντικής κρίσης.

γ) η συστηματική διάβρωση των θεσμών, των νόμων και του ηθικού ιστού, τόσο στην Ελλάδα, όσο και σε ολόκληρη την Ευρώπη τα τελευταία χρόνια. Η υποβάθμιση αυτή συντελείται συχνά συγκαλυμμένα, υπό το πρόσχημα της νομιμότητας και εν μέσω ενός καταγισμού κατευθυνόμενων μηνυμάτων.

Όλα αυτά στρεβλώνουν το πολιτικό τοπίο, οδηγώντας σε κυβερνήσεις ή σε εκπροσώπους στο κοινοβούλιο που δεν αντιπροσωπεύουν πραγματικά τη βούληση της πλειοψηφίας. Οι πολίτες αποστρέφονται το πολιτικό σύστημα και τους παραδοσιακούς πολιτικούς με ευθύνη εκείνων που κυρίως συμμετείχαν στη διαχείριση και νομή της εξουσίας, σε κυβερνητικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Ένα δυνατό σήμα-μήνυμα επέμφθηκε και στις τελευταίες εκλογές προς όλα τα κόμματα. Αυτό λέει ότι χρειάζεται πλήρης αναδιάρθρωση των κομμάτων και των πολιτικών που εκπορεύονται από αυτά.

Οι πολίτες έχουν ανάγκη από κόμματα με α) πολιτικούς που ακούνε, κατανοούν, και λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη τους στην τελική διαμόρφωση θέσεων και προτάσεων και όχι πολιτικούς που μόνο διεκδικούν την ψήφο, β) διάθεση για αλλαγή του μοντέλου επικοινωνίας μαζί τους, μακριά από χλιοειπωμένα κλισέ και «φιλική» γλώσσα από στελέχη που δεν έχουν την έξοθεν καλή μαρτυρία, είτε γιατί προέρχονται από το κομματικό σύστημα, είτε γιατί κατά τη νομή της εξουσίας κάτι δεν εξελίχθηκε σωστά.

Για να γίνουν αυτά υπάρχουν οι εξής προϋποθέσεις αναζωογόνησης των κομμάτων και εν προκειμένω του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος στο οποίο ανήκω (ΠΑΣΟΚ):

Ηγεσία και ηγετική ομάδα: α) πρόσωπα εγνωσμένου κύρους σε επαγγελματικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο και όχι αποτέλεσμα ισορροπιών σε επίπεδο κομματικού μηχανισμού β) συλλογική λειτουργία βάσει συμφωνημένων κανόνων και αρχών, γ) ανοικτή θεσμική και εξωστρεφής λειτουργία προς την κοινωνία στην πράξη, δ) υποστήριξη της ηγετικής ομάδας από ομάδα επιστημόνων για την τεκμηρίωση των πολιτικών και των πιθανών εναλλακτικών σεναρίων πριν τη λήψη πολιτικής απόφασης.

Ιεραρχική διάρθρωση: ύπαρξη και λειτουργία συλλογικών οργάνων πολιτικής καθοδήγησης (ολιγομελές πολιτικό συμβούλιο) και λήψης αποφάσεων (Κεντρική Πολιτική Επιτροπή) με συμμετοχικότητα, διαβουλευτικές εσωτερικές διαδικασίες-εσωτερικά δημοψηφίσματα, με βάση την ορθότητα των πολιτικών και όχι βάσει προσωπικών συσχετισμών.

Έκφραση πολιτικής προς την κοινωνία: εξωστρέφεια και συμμετοχικότητα ως προς το σχεδιασμό και την λήψη αποφάσεων με οραματικό και σύγχρονο πολιτικό λόγο. Με πολιτικές θέσεις, μεσο- και μακρο- πρόθεσμα μέτρα για όλα τα μεγάλα θέματα (δημογραφικό, παιδεία, οικονομία και ανάπτυξη, ανθρώπινα δικαιώματα και μετανάστευση, ενέργεια, κλίμα, περιβάλλον) και εξειδίκευσή τους στην καθημερινότητα, σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Η δημοκρατία, η συμμετοχή, η διαφάνεια, η λογοδοσία πρέπει να είναι η καθημερινή πρακτική ενός σύγχρονου κόμματος, για να διατηρείται και να ενισχύεται η αυτονομία της πολιτικής και εν προκειμένω του ΠΑΣΟΚ, ως αυτόνομος ισχυρός πολιτικός σχηματισμός.

Συντομο Βιογραφικό

Καθηγητής στο Τμήμα Βιολογίας, του Πανεπιστημίου Πατρών, με γνωστό αντικείμενο "Οικολογία". Έχει διατελέσει Αντιπρύτανης Έρευνας και Ανάπτυξης Πανεπιστημίου Πατρών, Πρόεδρος Τμήματος Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων Πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Προστατευόμενων Περιοχών Natura 2000 και μέλος του Δ.Σ. του Οργανισμού Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής. Είναι Γραμματέας Τομέα Περιβάλλοντος, ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Αλλαγής

Νίκος Νικολόπουλος
Πρόεδρος
Χριστιανοδημο-
κρατικού
Κόμματος
Ελλάδος

Κόμματα με ευελιξία, καινοτομία και κοινωνική ευαισθησία

Στην εποχή που διανύουμε, οι κοινωνίες μας αντιμετωπίζουν πολλαπλές κρίσεις, από οικονομικές και περιβαλλοντικές έως κοινωνικές και υγειονομικές. Παράλληλα, ζούμε σε μια περίοδο ιδεολογικής ρευστότητας και ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων. Η σύνθεση αυτών των παραγόντων δημιουργεί ένα απαιτητικό περιβάλλον για τα πολιτικά κόμματα, τα οποία πρέπει να προσαρμοστούν για να ανταποκριθούν στις νέες προκλήσεις.

Πρώτον, τα πολιτικά κόμματα πρέπει να είναι ευέλικτα και προσαρμοστικά. Σε μια εποχή που οι αλλαγές είναι γρήγορες και απρόβλεπτες, τα κόμματα χρειάζεται να έχουν την ικανότητα να αναπροσαρμόζουν τις πολιτικές τους και να αντιδρούν άμεσα στις νέες συνθήκες. Η σταθερότητα είναι σημαντική, αλλά η άκαμπτη προσκόλληση σε ξεπερασμένες ιδέες μπορεί να αποβεί καταστροφική.

Δεύτερον, η ενσωμάτωση της τεχνολογίας είναι απαραίτητη. Τα κόμματα πρέπει να εκμεταλλευτούν τις δυνατότητες που προσφέρουν οι νέες τεχνολογίες για την επικοινωνία με τους πολίτες, τη διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων και τη συμμετοχή στη δημοκρατική διαδικασία. Οι ψηφιακές πλατφόρμες μπορούν να γίνουν εργαλεία για την ενίσχυση της διαφάνειας και της λογοδοσίας, αλλά και για την άμεση επικοινωνία με τους πολίτες.

Τρίτον, τα κόμματα πρέπει να είναι ικανά να προάγουν την κοινωνική συνοχή και να αντιμετωπίζουν τις ανισότητες. Οι πολλαπλές κρίσεις έχουν εντείνει τις κοινωνικές ανισότητες και τα κόμματα πρέπει να εργαστούν για την άμβλυνσή τους. Πολιτικές που προάγουν την ισότητα ευκαιριών, την πρόσβαση σε ποιοτική εκπαίδευση και υγεία και την προστασία των ευάλωτων ομάδων είναι ζωτικής σημασίας.

Τέταρτον, η προστασία του περιβάλλοντος και η βιώσιμη ανάπτυξη πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο των πολιτικών. Οι περιβαλλοντικές κρίσεις είναι ίσως οι πιο απειλητικές για το μέλλον μας και τα κόμματα πρέπει να αναλάβουν δράση για την αντιμετώπισή τους. Πράσινες πολιτικές, στροφή προς ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και προστασία της βιοποικιλότητας είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση ενός βιώσιμου μέλλοντος.

Πέμπτον, η ενίσχυση της δημοκρατίας και της συμμετοχής των πολιτών είναι απαραίτητη. Σε μια εποχή όπου η εμπιστοσύνη στους θεσμούς κλονίζεται, τα κόμματα πρέπει να ενισχύσουν τη συμμετοχή των πολιτών στη λήψη αποφάσεων. Η ανοιχτή διαβούλευση και η συμμετοχική δημοκρατία μπορούν να προσφέρουν λύσεις που να ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες της κοινωνίας.

Τέλος, τα κόμματα πρέπει να προάγουν την παιδεία και τον πολιτισμό. Η εκπαίδευση και ο πολιτισμός είναι οι βάσεις για μια υγιή και ανθεκτική κοινωνία. Πολιτικές που ενισχύουν την πρόσβαση στην εκπαίδευση και προάγουν τον πολιτιστικό πλούτο μπορούν να συμβάλουν στη διαμόρφωση πολιτών με κριτική σκέψη και κοινωνική συνείδηση.

Συμπερασματικά, στην εποχή των πολλαπλών κρίσεων, της ιδεολογικής ρευστότητας και των τεχνολογικών εξελίξεων, τα πολιτικά κόμματα που θα επιβιώσουν και θα διαπρέψουν είναι εκείνα που θα επιδείξουν ευελιξία, καινοτομία και κοινωνική ευαισθησία.

Η προσαρμογή στις νέες συνθήκες και η ανάληψη δράσης με γνώμονα το κοινό καλό είναι τα κλειδιά για την επιτυχία τους.

Συνομο Βιογραφικό

Ο Νίκος Νικολόπουλος είναι Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος και ένας από τους μακροβιότερους βουλευτές

Πρώην βουλευτής Αχαΐας επί 30 συναπτά έτη.

Εξελέγη πρώτος Βουλευτής Αχαΐας στις εκλογές του 1989 και έκτοτε επανεξελέγη το 1990, 1993, 1996, 2000, 2004, 2009 και 2012 με τη ΝΔ, ενώ μετά την προσχώρησή του, εξελέγη τον Ιανουάριο και τον Σεπτέμβριο του 2015 με τους ΑνΕΛ.

Διετέλεσε υφυπουργός Εργασίας στην κυβέρνηση συνεργασίας υπό τον Αντώνη Σαμαρά.

Είναι επίσης Αρχηγός δημοτικής παράταξης «Νέα Πάτρα».

Τάσος Τσάκωνας
Πρόεδρος
ΓΕΩΤΕΕ
Παραρτήματος
Πελ/σου &
Δυτ. Στερεάς
Ελλάδας

Καταλυτικός παράγοντας η συμμετοχή των πολλών

Από την αποκατάσταση της δημοκρατίας, μετά την επταετία της κατάλυσης της από τη χούντα των συνταγματαρχών, το πολίτευμά μας έχει ως δομικό της συστατικό τα πολιτικά κόμματα μέσω των οποίων εκπροσωπείται και ο λαός στη βουλή.

Στο πέρασμα των χρόνων οι ανάγκες της κοινωνίας άλλαξαν με αποτέλεσμα και την αλλαγή των στοχεύσεων της πολιτικής των κομμάτων. Στο μεσοπόλεμο η ανάγκη υπήρχε για επέκταση της Ελλάδας μετά τον εμφύλιο η επούλωση των πληγών του.

Στην 4η δημοκρατία που διανύουμε τα κόμματα είχαν να διαχειριστούν την πολιτική και οικονομική ενσωμάτωση στην Ευρώπη. Δυστυχώς από κάποιο σημείο και μετά φαίνεται ότι και τα κόμματα έχασαν τον προσανατολισμό τους και η επικράτηση του προσωπικού οφέλους επικράτησε του εμείς και σήμερα έχουμε αυτή την αποστροφή, που παρουσιάζεται στην κοινωνία προς τα πολιτικά κόμματα.

Ποιο λοιπόν μπορεί να είναι το σημείο καμπής που τα κόμματα θα αλλάξουν πορεία και ποια θα πρέπει να είναι αυτή;

Οι προκλήσεις στην παγκοσμιοποιημένη κοινωνία είναι παρά πολλές για όλες τις χώρες τις οποίες η υγειονομική κρίση, η κρίση της ενέργειας αλλά και η κλιματική κρίση δείχνουν ακριβώς την πορεία που πρέπει να ακολουθήσουν.

Η οικονομική θωράκιση της χώρας φαίνεται να είναι ο θεμέλιος λίθος για να μπορείς να χαράξεις μία αυτόνομη πορεία, στα όρια που επιτρέπει η συμμετοχή μας στην ΕΕ. Η αυτάρκεια σε βασικά είδη τροφίμων είναι αδήριτη ανάγκη για να μην υπάρχει μεγάλη εξάρτηση από εισαγωγές και η γρήγορη προσαρμογή στις αλλαγές που επιφέρει η κλιματική κρίση.

Προσπατούμενο για να επιτευχθούν τα παραπάνω αποτελεί η απρόσκοπτη λειτουργία της πολιτείας με όλους του θεσμούς της να λειτουργούν με ισονομία και αξιοκρατία. Τα πολιτικά κόμματα της χώρας μας πρέπει να οδηγήσουν τις εξελίξεις ώστε σταματήσει κάθε είδους προνομακία μεταχείριση των πολιτών της είτε αφορά τον επιχειρηματικό της κόσμο είτε τους υπαλλήλους που καλούνται να διεκπεραιώσουν τις πολιτικές αποφάσεις.

Η λειτουργία της δικαιοσύνης είναι ένα μεγάλο στοίχημα που οφείλει η πολιτεία να επιλύσει για να εμποδωθεί στους πολίτες η πεποίθηση ότι όλοι είναι ίσοι προς το νόμο και ότι η ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης θα είναι τέτοια που δεν θα αφήνει τη λήθη του χρόνου να επιλύει τις όποιες διαφορές των πολιτών.

Οι διεθνείς εξελίξεις απαιτούν συμμαχίες και προσαρμογές στην νέα πραγματικότητα και θα πρέπει τα κόμματα και σε αυτόν τον τομέα να είναι ένα βήμα μπροστά από τις εξελίξεις. Η εξέλιξη της τεχνολογίας απαιτεί τα κόμματα να έχουν ενσωματώσει στους κόλπους τους στελέχη που θα μπορούν να κατανοήσουν όλες τις καινοτομίες και να προσαρμόσουν τη χώρα κατάλληλα.

Βασικό συστατικό λοιπόν αποτελεί η κατάκτηση της εσωτερικής δημοκρατίας των κομμάτων για να μπορέσει να λειτουργήσει αυτό και γενικότερα στην κοινωνία. Αποτελεί κοινή πεποίθηση ότι ένα κόμμα που δεν έχει καταφέρει να λειτουργήσει συμμετοχικά και δημοκρατικά δεν μπορεί να λειτουργήσει δημοκρατικά και στην κοινωνία.

Συνοψίζοντας όλα τα παραπάνω γίνεται σαφές ότι υπάρχει η ανάγκη για αλλαγή της λειτουργίας των κομμάτων για το καλό του κοινωνικού συνόλου. Η συμμετοχή των πολλών θα αποτελέσει τον καταλυτικό παράγοντα για τη σωστή παραγωγή πολιτικής από τα κόμματα ως αντίβαρο στα προσωποπαγή κόμματα που λειτουργούν ως όφελος των ολίγων.

Συνομο Βιογραφικό

Είναι γεωπόνος απόφοιτος του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΓΠΑ) με μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στην επιστήμη των οπωροκηπευτικών του ίδιου πανεπιστημίου. Επαγγελματικά δραστηριοποιείται, σε δική του επιχείρηση, στην εμπορία γεωργικών φαρμάκων, λιπασμάτων κτλ.

Είναι πρόεδρος του παραρτήματος ΓΕΩΤΕΕ Πελοποννήσου και Δυτ. Στερεάς Ελλάδος καθώς και του συλλόγου Γεωπόνων Ελευθέρων Επαγγελματιών νομού Ηλείας.

Είναι παντρεμένος με τη Βάσω Στέργιου, γεωπόνο και έχουν δύο παιδιά.

Πέτρος Ψωμάς
Επικεφαλής
δημοτικής
παράταξης
Πάτρας
«σπιράλ»

Το παν είναι η κουλτούρα συνεργασίας

Η δημοκρατία έχει ανάγκη πλουραλισμού. Το πρώτο που χρειάζεται ο τόπος, λοιπόν, είναι πολλαπλές επιλογές, άρα διαφορετικά κόμματα με διακριτές θέσεις. Κι αυτή η βασική αρχή δεν επιπράζεται ούτε από τις σύγχρονες κρίσεις, ούτε από την «χρεωκοπία» των ιδεολογιών, ούτε από την τεχνολογική πρόοδο.

Μόνο που η εποχή έχει και την ανάγκη συγκλήσεων, καθώς η πολιτική αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων γίνεται ολοένα και πιο απαιτητική. Ταυτόχρονα η ανθρωπότητα κινείται, πλέον, με τέτοιες ταχύτητες που οι ηγεσίες φθείρονται εύκολα, τα κόμματα απαξιώνονται, ενώ οι πολίτες-ψηφοφόροι οδηγούνται σε μία ανυπόμονη αναζήτηση γρήγορων λύσεων που συνεπάγεται τακτικές εναλλαγές.

Ταυτόχρονα στις μέρες μας φρονώ πως είναι άκρως απαραίτητη η αποφυγή ακροτήτων και εντάσεων, φαινόμενα που δυστυχώς ανθούν τόσο τοπικά, όσο και παγκόσμια. Η πολιτική τοξικότητα, οι έντονες αντιπαραθέσεις και η υπερανάδειξη των διαφορών αποτελούν συμπτώματα της εποχής που σίγουρα δεν διευκολύνουν ούτε την κυβερνησιμότητα, ούτε την ομαλή πορεία προς τα εμπρός.

Απάντηση σε όλα τα παραπάνω δίνει η διαχρονική αξία της συνεργασίας. Άσχετα από το πως θα ονομαστούν οι πιθανές φρέσκιες ιδεολογίες, αδιάφορα για το αν το κλασικό δίπολο δεξιά-αριστερά θα γείρει προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση, χωρίς να παίζει κάποιο ρόλο το αν θα εξακολουθούν να υπερισχύουν οι μονοκομματικές κυβερνήσεις ή θα περάσουμε σε συνασπισμούς κομμάτων και πολιτικές συμμαχίες. Η συνεργασία φαντάζει πια ως μία παγκόσμια σταθερά χωρίς την επιστροφή της οποίας το μέλλον θα μοιάζει εξαιρετικά αβέβαιο.

Όσο απλοϊκό κι αν ακούγεται, ήρθε η ώρα να τονιστούν όσα μας ενώνουν τους ανθρώπους, σε αντιδιαστολή με όσα μας διαφοροποιούν. Οι επερχόμενες κρίσεις απειλούν εξίσου όλους τους λαούς και όλους τους ανθρώπους, γι' αυτό και η εύρεση του κοινού τόπου είναι περισσότερο αναγκαία από ποτέ. Εν τέλει, αξίζει μία συνεννόηση να λειτουργήσει ακόμα και ως συμβι-

βασμός, με στάθμιση τα εκλογικά ποσοστά των κομμάτων –βασική δημοκρατική αρχή κι αυτό.

Επιτρέψτε μου να αντιμετωπίσω το θέμα και από την αυτοδιοικητική του σκοπιά. Δεν θα ζητήσω, άλλωστε, η άποψή μου αν δεν είχα το ρόλο μου στο τοπικό πολιτικό γίγνεσθαι. Ο λόγος για τη θέση του δημοτικού συμβούλου και του επικεφαλής της ανεξάρτητης δημοτικής παράταξης της πόλης. Η πορεία της Πάτρας με απασχολεί κατά προτεραιότητα και την συναρτώ ευθέως με την διοίκηση του δήμου. Το «έκαστος εφ' ω ετάχθη» του Ηρόδοτου είναι μια ακόμα αναγκαίοτητα των καιρών μας.

Στο σπιράλ έχουμε πολλαπλά τονίσει την πίστη μας στην ανεξαρτησία της τοπικής αυτοδιοίκησης. Όταν αυτό θα εμποδωθεί πλήρως θα οδηγήσει στο σχηματισμό περισσότερων δημοτικών σχημάτων σαν το δικό μας: τοπικών, πολυσυλλεκτικών και υπερκομματικών. Εδώ εδράζεται και η πεμπουσία της συνεργασίας, καθώς ακόμα και διαφορετικών πολιτικών καταγωγών άνθρωποι μπορούν και συνυπάρχουν κάτω από ένα σχήμα που έχει σαφή στόχευση και έναν πυρήνα κοινής σκέψης, που δεν είναι κατ' ανάγκη ιδεολογικός.

Άνθρωποι που μπορούν να συνεργάζονται βρίσκονται σε όλους τους χώρους. Η κουλτούρα αλληλοσυμπλήρωσης μπορεί να οδηγήσει μία ομάδα σε εκλεκτά αποτελέσματα, αρκεί ο στόχος να είναι ξεκάθαρος, οι προθέσεις αγνές και οι υποχωρήσεις αμοιβαίες. Αποδεικνύεται πως έτσι προοδεύουν πολλές σύγχρονες πόλεις στην Ευρώπη, αγνοώντας τις νόρμες που θέτει το κεντρικό πολιτικό σκηνικό.

Είμαι βαθιά πεπεισμένος πως η αυτοδιοίκηση μπορεί να δείξει τον δρόμο και να εμπνεύσει το πολιτικό μας σύστημα. Ίσως ήρθε η ώρα για μια bottom-up προσέγγιση (από κάτω προς τα πάνω, από τα μέρη προς το όλον) και στην πολιτική διαχείριση του τόπου. Με έναν απαράβατο όρο, όμως: Να μην ξεχάσουμε πως «το παν είναι η συνεργασία».

Συνομο Βιογραφικό

Ο Πέτρος Ψωμάς είναι καθηγητής Πληροφορικής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ενώ έχει εργαστεί ως σύμβουλος επιχειρήσεων στον τομέα του μάρκετινγκ και στις πωλήσεις. Είναι ο επικεφαλής της ανεξάρτητης δημοτικής παράταξης «σπιράλ» και εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Πατρέων από το 2019. Είναι μέλος της Δημοτικής Επιτροπής του δήμου, του Δ.Σ. της ΔΕΥΑΠ και της Επιτροπής Ψηφιακής Διακυβέρνησης της ΚΕ-ΔΕ. Συμμετέχει ως ενεργός πολίτης σε πολιτιστικά και κοινωνικά σωματεία της Πάτρας, έχει συγγράψει τέσσερα βιβλία (τρία εκ των οποίων αφορούν την Πάτρα και την ιστορία της) και δεν υπήρξε ποτέ ενταγμένος σε καμία κομματική οργάνωση. Είναι παντρεμένος με την Ελένη Κίτσιου και πατέρας μιας 10χρονης κόρης.

Αθανάσιος Γιανναδάκης
Μέλος
Ν.Ε. Αχαΐας
ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ
Πρώην
Πρόεδρος
ΤΕΕ/ΤΔΕ

Λείπει η «μεγάλη εικόνα», κίνητρο ελπίδας και προοπτικής

Οι κοινωνίες, διαχρονικά, αναζητούν πολιτικά κόμματα πολιτικές που θα μπορέσουν να υπηρετήσουν τις ανάγκες τους στις σύγχρονες προκλήσεις αλλά με στέρεο αξιακό και ιδεολογικό υπόβαθρο. Δυστυχώς, η διαρκώς εντεινόμενη αύξηση της αποχής και η αποστασιοποίηση της πολιτικής από την κοινωνία και της μετατροπής των πολιτών σε ιδιώτες, δείχνουν ότι κινούμαστε σε αντίθετη κατεύθυνση.

Το πολιτικό σύστημα από αντιπροσωπευτικό και συμμετοχικό έχει μετατραπεί σε «τεχνοκράτη ανάδοχο επίλυσης προβλημάτων», κενό ή ρηκό ιδεολογικού περιεχομένου και οι πολίτες κινούνται σε ένα εκκρεμές μεταξύ της συγκυριακής στήριξης και της τιμωρίας. Η κοινωνία εκπαιδεύεται να διεγείρεται με συμβολισμούς και μονολεκτικά σχήματα αλλά δεν βρίσκει στέγη για οργανωμένο διάλογο και έκφραση. Λείπει η ιδεολογική συμπόρευση, στήριξη και αντιπαράθεση, λείπει η κοινωνική συμμετοχή, λείπει η προσδοκία για το αύριο στο οποίο όλοι μπορούν να δουν τον εαυτό τους μέσα από την κοινωνική και οικονομική εξέλιξη του τόπου τους. Λείπει αυτό που λέμε «μεγάλη εικόνα».

Γιατί η μεγάλη εικόνα κινητοποιεί την ελπίδα και την προοπτική του λαού και της χώρας και αυτή δεν μπορεί να υποκατασταθεί από τεχνοκρατικούς μονόδρομους ή επικοινωνιακού χαρακτήρα προσεγγίσεις. Γιατί τότε η κοινωνία αντιλαμβάνεται ότι αντιμετωπίζεται ως «πελάτης και δεν πείθεται να εμπιστευτεί, να συμμετέχει και να στηρίξει και κάπως έτσι υπερνικά η λογική της μη αντιπροσώπευσης και της ανάθεσης. Κάπως έτσι έρχεται η ΑΠΟΧΗ.

Το πολιτικό σύστημα και τα κόμματα ως βασικοί πυλώνες της δημοκρατίας χρειάζονται ριζική αλλαγή. Να ανακτήσουν την ιδεολογική τους βάση και να ξαναγίνουν μέρος της κοινωνίας των πολιτών και όχι μοχλοί διευθετήσεων και διεκπεραίωσης κεντρικών κατευθύνσεων που έρχονται είτε από το διευθυντήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε από ισχυρά ολιγοπωλικά συμφέροντα. Να ξαναβρούν το δρόμο της γνήσιας απεύθυνσης και της συλλογικότητας.

Να επαναφέρουμε την ροή των πραγμάτων.

Αν ο βασικός ιδεολογικός διαχωρισμός του περασμένου αιώνα ήταν ο έλεγχος των μέσων παραγωγής και η κοινωνική χειραφέτηση, σήμερα αυτά τα ερωτήματα πρέπει να απαντηθούν με τον έλεγχο της παγκόσμιας παραγωγής πλούτου και προϊόντων, την ισορροπία που απαντά στην κλιματική, διατροφική και δημογραφική κρίση, την επίτευξη της παγκόσμιας ειρήνης, τη δίκαιη διανομή του πλούτου και στον επανακαθορισμό των ανθρώπινων ελευθεριών σε ένα σύνθετο οικονομικό, γεωπολιτικό και τεχνολογικό περιβάλλον, όπου όλες οι σταθερές του παρελθόντος έχουν αλλάξει ριζικά.

Αν τα τελευταία είκοσι χρόνια αποτέλεσαν την περίοδο διεθνοποίησης και συσσώρευσης του κεφαλαίου και της διαμόρφωσης οικονομικής υπεραξίας η οποία αποσυνδέθηκε, εν πολλοίς, από την εργασία, τώρα χρειαζόμαστε νέους όρους και πολιτικές που θα επαναφέρουν τον άνθρωπο και το περιβάλλον στο κέντρο της συζήτησης.

Μιας συζήτησης που αντιλαμβάνεται ότι σήμερα υπάρχουν δύο βασικά συστήματα εξουσίας. Αυτά στα οποία ολιγοπώλια και κλειστά διευθυντήρια προσπαθούν να καθορίσουν τις κυβερνήσεις (και το καταφέρνουν τις περισσότερες φορές) και αυτά στα οποία οι κυβερνήσεις καθορίζουν τα ολιγοπώλια ή τα μονοπώλια. Σε αυτήν την αντικειμενική συνθήκη, χρειάζεται ένας τρίτος δρόμος ο οποίος θα ακουμπά και πάλι στα ιδρυτικά χαρακτηριστικά της Ευρώπης και του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Αυτός που θα απαντά στην ανάγκη της κοινωνίας για εξέλιξη με όρους Προοπτικής και Αξιοπρέπειας και θα επαναφέρει τη Δημοκρατία στην πραγματική της διάσταση. Αυτή στην οποία οι πολίτες και οι οργανωμένες εκφράσεις τους, δηλαδή τα κόμματα, θα καθορίζουν την απαραίτητη ισορροπία η οποία θα δίνει Ελπίδα για το Μέλλον τόσο για τους ανθρώπους όσο και για τον Πλανήτη μας.

Γιατί δεν υπάρχει εξέλιξη χωρίς τον άνθρωπο σε ρόλο δημιουργού και δεν υπάρχει άλλος πλανήτης για να ζήσουμε.

Γιατί τα κόμματα είναι πυλώνες της δημοκρατίας και με αυτό τον τρόπο τα χρειαζόμαστε.

Συνομο Βιογραφικό

Ο Αθανάσιος Γιανναδάκης είναι Διδάκτωρ Μηχανολόγος Μηχανικός, πρώην Πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου Δυτικής Ελλάδας και μέλος της Νομαρχιακής Επιτροπής Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Αλλαγής.

**Μαρίνος
Σκανδάμης**
Τομεάρχης
Προστασίας
του Πολίτη
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ

Το ζήτημα των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων

Από τα τέλη του 19ου έως τα τέλη του 20ου αιώνα, τα κόμματα υπήρξαν αρχικά ταξικά, κατά το μεσοπόλεμο μαζικά και μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο πολυσυλλεκτικά, ενσωματώνοντας σε όλες τις φάσεις τους στοιχεία ιδεολογικής και ταξικής εκπροσώπησης.

Ειδικά μεταπολεμικά, με το παγκόσμιο ενδιαφέρον να στρέφεται πια στην αξία του Ανθρώπου, η σοσιαλδημοκρατία των χρυσών ετών 1945-1975 πετυχαίνει κατ' εξοκίν στην Ευρώπη μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης, ανοδική κινητικότητα και ιδίως, ένα κράτος πρόνοιας με ασφάλεια, ευημερία και αναδιανομή.

Από το 1990 και μετά, η άνοδος της παγκοσμιοποίησης και στο πλαίσιο αυτό, η μονίμως αυξανόμενη ισχύς που επιβάλλεται σε κράτη και περιφερειακές ενώσεις, οδήγησε σε ασταμάτητη κοινωνική καθοδικότητα και ταυτόχρονα στην ιδεολογική παράλυση των κομμάτων και την αξιοληνητική υποταγή της σοσιαλδημοκρατίας στις ανάγκες του επιθετικού κεφαλαίου.

Έτσι, τα κόμματα στον ευρωπαϊκό ορίζοντα τείνουν πια να μοιάζουν όλο και περισσότερο με κόμματα σουπερμάρκετ όπου οι «πελάτες» κινούνται με απίστευτη ευκολία από το ένα στο άλλο, αναζητώντας μόνο προσωπικές λύσεις και όχι ιδεολογικές ταυτίσεις, αν και μόνο αυτές μπορούν να καλλιεργήσουν το όραμα των μεγάλων ανατροπών και να παράγουν τη χαρά της συμμετοχής σε όσα μπορούν να αλλάξουν την κοινωνία. Ταυτόχρονα, τα ίδια αυτά κόμματα όλο και περισσότερο στρέφονται στο κέντρο, με εργαλεία τον τεχνοκρατικό λόγο και ιδίως, τη λέξη «καρτέλ», που τα κάνει να μοιάζουν απaráλλαχτα.

Για παράδειγμα, αν σκεφτούμε ότι σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα του οργανισμού YouGov για το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής από το 2019 έως το 2023 ψήφισε το 68,88% των νομοσχεδίων που έφερε η ΝΔ στη Βουλή και ο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ το 45,21%, καταλαβαίνουμε γιατί στην κοινωνία τα κόμματα αυτά (και όχι μόνον) φαντάζουν αδιαφοροποίητα, ενισχύοντας δηλαδή το δεξιό αφήγημα ότι δεν υπάρχουν πια δεξιά και αριστερά κόμματα.

Την ίδια στιγμή, οι ηγεσίες των κομμάτων αυταρχικοποιούνται και προεδρικοποιούνται, στη λογική του ότι «το κόμμα είναι ο Πρόεδρος, ο Πρόεδρος είναι το κόμμα».

Στο πλαίσιο αυτό, ουδεμία σημασία έχει αν είσαι μέλος ή φίλος του κόμματος, αφού η συμβολή σου σε αυτό τελειώνει το βράδυ της εκλογής του νέου αρχηγού. Το κόμμα θα σε ξαναχρειαστεί στις επόμενες εκλογές.

Υπό αυτές τις συνθήκες η τεράστια εκλογική αποχή, αλλά και η ενίσχυση των ακροδεξιών κομμάτων ως δήθεν αντισυστημικών, κανονικοποιείται.

Τι είναι αυτό όμως που θα μπορούσε να ανανεώσει το ενδιαφέρον για το ρόλο των κομμάτων και ιδίως σε ό,τι αφορά τη σοσιαλδημοκρατία, τι είναι αυτό που μπορεί να την μετακινήσει από το περιθώριο του ενδιαφέροντος του εκλογικού σώματος στο επίκεντρο των πολιτικών αλλαγών;

Κατά τη γνώμη μου, πρώτα από όλα η εγκατάλειψη του δόγματος της συναίνεσης και η προχώρηση στην λογική της πολιτικής σύγκρουσης με όρους σαφούς διάκρισης αριστεράς - δεξιάς. Αυτός είναι ο ασφαλής οδηγός μιας προοδευτικής διεκδίκησης.

Έπειτα, χρειάζονται εναλλακτικές ιδέες και προτάσεις απέναντι στο κυρίαρχο σύστημα, που ξεφεύγουν από το κουτί και μπορούν να διεκδικήσουν κοινωνικά ανοδικότητα, ελευθερία και ευημερία για όλους.

Πάνω από όλα όμως χρειάζεται πίστη στο ότι μπορούμε να αλλάξουμε την πορεία προς το μοιραίο τέλος των δημοκρατιών, δημιουργώντας μια δίκαιη κοινωνία.

Ας χτίσουμε τώρα μια νέα σχέση εμπιστοσύνης με το λαό.

Συνοπτικό Βιογραφικό

Ο Μαρίνος Σκανδάμης είναι Δικηγόρος, Διδάκτωρ της Νομικής Σχολής ΔΠΘ. Την διδακτορική του έρευνα διεξήγαγε στα πανεπιστήμια Harvard Η.Π.Α. και Αμβούργου Γερμανίας, ενώ έχει κάνει και δημοσιογραφικές σπουδές. Έχει διατελέσει Γενικός Γραμματέας Αντεγκληματικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, καθώς και Ειδικός Γραμματέας στο ίδιο Υπουργείο. Έχει συμμετάσχει σε φορα, νομοπαρασκευαστικές επιτροπές και ομάδες εργασίας του Συμβουλίου της Ευρώπης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνεργαζόμενων οργανισμών. Έχει διδάξει στη Νομική Σχολή της Θράκης και στο Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Πανεπιστημίου Πατρών. Έχει δημοσιεύσει επιστημονικά άρθρα και βιβλία στα πεδία της Εγκληματολογίας, της Αντεγκληματικής Πολιτικής και της Σωφρονιστικής. Είναι επίσης μέλος διεθνών και εθνικών επιστημονικών και κοινωνικών φορέων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη νομική επιστήμη. Είναι επίσης Τομεάρχης Προστασίας του Πολίτη στο ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

**Θεόδωρος
Ντρίνας**
Επικεφαλής
παρατάξης
«Κοινοτικών»

Έχει επικρατήσει η πολιτική του παρασκηνίου

Σε όλη τη διάρκεια της πρόσφατης παγκοσμιοποιητικής περιόδου, και εξαιτίας αυτής, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία χάνει την όποια αίγλη είχε, πρωτίστως στις περιοχές που την γέννησαν και την ανέδειξαν σε κυρίαρχη μορφή οργάνωσης του πολιτικού συστήματος.

Οι δομικές αλλαγές που συντελούνται συνίστανται κυρίως στη μεταλλαγή που υφίσταται η βασική μορφή πολιτικής οργάνωσης που είναι το κόμμα.

Στην αντιπροσωπευτική δημοκρατία, το κόμμα επιτελεί δύο λειτουργίες, μια αντιπροσωπευτική και μια εκτελεστική. Με την πρώτη, λειτουργεί σαν ενδιάμεσος ανάμεσα στις μάζες των πολιτών και το πολιτικό σύστημα, αντιπροσωπεύοντάς τις στις δομές του τελευταίου. Με τη δεύτερη, στελεχώνει τον κυβερνητικό/κρατικό μηχανισμό.

Η παγίωση στις περισσότερες δυτικές χώρες μιας συνθήκης δικομματικής κυβερνητικής εναλλαγής (ή εναλλαγής λίγο πολύ γνωστών συνασπισμών κομμάτων) έχει οδηγήσει στην υπερτροφία της εκτελεστικής/κυβερνητικής λειτουργίας των κομμάτων, σε βάρος της αντιπροσωπευτικής.

Είναι μια οργανωτική εκδοχή που ιδιαίτερα επιτυχημένα έχει αποδοθεί με τον όρο «κόμμα-καρτέλ» και έχει οδηγήσει, μεταξύ άλλων, στην επαγγελματικοποίηση και κρατικοποίηση της κομματικών στελεχών και τη σταδιακή ιδεολογικοπολιτική σύγκλιση των κομμάτων εξουσίας.

Η αποξένωση των κομμάτων από την κοινωνική τους βάση, την οποία υποτίθεται αντιπροσωπεύουν, εντάθηκε σε όλη την περίοδο της παγκοσμιοποίησης, καθώς στο εθνικό επίπεδο λήψης των αποφάσεων προστέθηκε ένα διεθνές και ένα υπερεθνικό επίπεδο που υπερκαθορίζουν το εθνικό και δεν υπόκεινται στον άμεσο εκλογικό έλεγχο των πολιτών κάθε χώρας.

Με άλλα λόγια, παρατηρείται απομάκρυνση από τη βασική αρχή της αποδοχής ή απόρριψης μιας πολιτικής, που είναι εκείνη της ευθυγορίας της πλειοψηφίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία λαμβάνει αποφάσεις, μέσω ενός κονκλαβίου γραφειοκρατών και ηγετών, που δεσμεύουν τις εθνικές πολιτικές σε κρίσιμους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής και δεν υπόκεινται σε καμία εκλογική νομιμοποίηση.

Παρόμοια απόλεια του έσοχου μέσου ελέγχου και αξιολόγησης που έχει η πλειοψηφία των πολιτών σε μια χώρα, δηλαδή του ειδικού βάρους της ψήφου, επισημαίνεται και με την ολοένα αυξανόμενη επιρροή στη λήψη των συλλογικά δεσμευτικών αποφάσεων (πολιτικά) διάφορων καινοφανών μορφών πολιτικής παρέμβασης, όπως τα λόμπι, οι ομάδες πίεσης, τα κοινωνικά κινήματα, οι ανεξάρτητες αρχές, οι οποίες έμμεσα ή άμεσα ελέγχουν ή νομοθετούν μακριά από την εκλογική λογοδοσία.

Με αυτά και με τα άλλα, στη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών δημιουργείται βάσιμα η άποψη ότι η πολιτική του παρασκηνίου έχει επικρατήσει της πολιτικής του προσκηνίου.

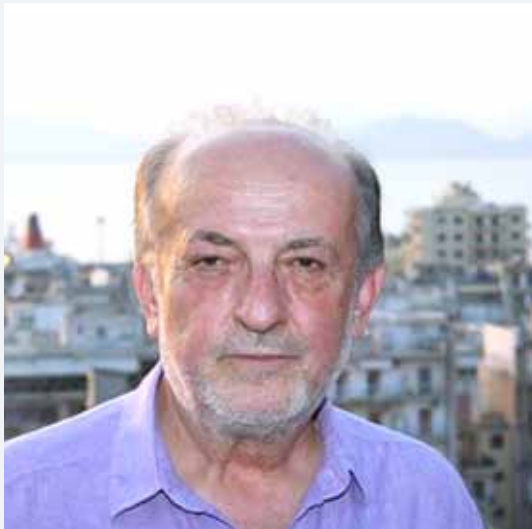
Τέλος, αν τα κόμματα χάνουν σταδιακά τους δεσμούς αντιπροσώπευσης με την εκλογική τους βάση, επιπρόσθετα διαρρηγνύουν τους δεσμούς τους και με τα οργανωμένα μέλη τους. Αυτό οφείλεται στην αύξουσα επικοινωνιοποίηση της σύγχρονης πολιτικής, ως αποτέλεσμα της μεγάλης επιρροής των ΜΜΕ, ιδιαίτερα των ηλεκτρονικών και εσχάτως, του καθοριστικού ρόλου που παίζουν το διαδίκτυο και τα κοινωνικά δίκτυα.

Για τις ηγεσίες των κομμάτων, οι επικοινωνιολόγοι και οι μηχανικοί δημιουργίας αλγορίθμων επιρροής στα κοινωνικά δίκτυα έχουν πια μεγαλύτερη αξία από τους παραδοσιακούς κομματικούς «αγωνιστές». Μέσα από τα Μέσα και τα Δίκτυα μπορούν και επικοινωνούν απευθείας με τις μάζες των πολιτών, χωρίς να έχουν ανάγκη τον κομματικό μηχανισμό. Αποτέλεσμα των παραπάνω είναι η φθίνουσα πορεία στράτευσης και συμμετοχής των πολιτών στα κόμματα και η σταδιακή απομάκρυνσή τους από την επίσημη πολιτική ζωή.

Συνοψίζοντας, θεωρώ ότι αν δεν αποκατασταθεί η ισορροπία ανάμεσα στην αντιπροσωπευτική και εκτελεστική διάσταση των κομμάτων, τότε φαινόμενα όπως η μονιμοποίηση της αποχής από την εκλογική δικαιοδοσία και η επικράτηση βοναπαρτιστικών κομματικών σχηματισμών («εγώ και ο λαός μου», κατά το μοδάτο σχήμα της τραμπικκής Δεξιάς και Αριστεράς) θα οδηγήσει σε παρακμή και ανυποληψία την αντιπροσωπευτική δημοκρατία με πιθανά ολέθριες συνέπειες για τις κοινωνίες μας.

Συνοπτικό Βιογραφικό

Ο Θεόδωρος Ντρίνας γεννήθηκε στο Αίγιο και ζει μόνιμα στην Πάτρα. Είναι Μηχανολόγος Μηχανικός με Διδακτορικό στην Οργάνωση & Διοίκηση Επιχειρήσεων. Εργάζεται σε μεγάλο αστικό συνεταιρισμό της περιοχής και είναι μέλος ΣΕΠ στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Διατέλεσε δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Πατρέων, ως επικεφαλής της παράταξης «Κοινοτικών», την περίοδο 2014-2023.

**Διονύσης
Καρατζάς**
Ποιητής

Ανθρωποκεντρικά πολιτικά κόμματα ευθύνης

Ζούμε σε εποχή πολλαπλών κρίσεων, ιδεολογικής ρευστότητας και ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων. Αυτές οι συνθήκες περιθωριοποιούν τον άνθρωπο, αφού πρώτα έχουν διαστρεβλώσει το περιεχόμενο εννοιών με διαχρονική αξία. Ο πολίτης από πρόσωπο έγινε άτομο, οπαδός, αριθμός. Η πολιτική από λειτουργήματα μετατράπηκε σε οικονομική διαχείριση και η κοινωνία μεταμορφώνεται σε απρόσωπο σύνολο, χειραγωγούμενο προς όφελος συμφερόντων και προς ικανοποίηση σκοπιμοτήτων και φιλοδοξιών.

Και από κοντά, τα πολιτικά κόμματα από κύτταρα δημοκρατίας και φυτώρια ιδεών και προόδου με επίκεντρο τον πολίτη, εξελίσσονται σε ομάδες επικράτησης και κατάκτησης της εξουσίας.

Παρά τις φωτεινές εξαιρέσεις πολιτικών που υπηρετούν οράματα με ηθική και συνέπεια, κυριαρχούν οι γυρολόγοι επαγγελματίες της πολιτικής και ικανοί παίκτες του λαϊκισμού, που επιβραβεύονται με μεταγραφές από ένα κόμμα σε άλλο κόμμα και από ένα υπουργείο σε άλλο.

Γι' αυτό οι πολίτες δεν εμπιστεύονται την πολιτική, αδιαφορούν και οδηγούνται σε ακροδεξιά μορφώματα, σε μια αμήχανη κίνηση άμυνας απέναντι στην αναξιοπιστία των πολιτικών και την επέλαση της παγκοσμιοποίησης.

Χρειαζόμαστε κόμματα με ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, που θα ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των νέων στις δημοκρατικές διαδικασίες, θα προωθούν την καινοτομία και την δημιουργικότητα, θα προάγουν την κοινωνική δικαιοσύνη, την ισότητα, την αλληλεγγύη, την ευαισθησία απέναντι στο φυσικό περιβάλλον, το διαφορετικό και τη συντροφικότητα.

Όλα αυτά, βέβαια, έχουν ως βάση την παιδεία της γνώσης και της ελεύθερης σκέψης και κρίσης και τον σεβασμό των αγαθών της ζωής που, δυστυχώς, γίνονται παγκοσμιοποιημένα χρηματιστηριακά προϊόντα κέρδους και εξουσίας.

Να, λοιπόν, γιατί έχουμε άμεση ανάγκη από πολιτισμό ουσίας και όχι από αναπτυξιακό τάχα πολιτισμό για τουρισμό και επενδύσεις, οικονομικές και πολιτικές. Και τα κόμματα που θα στηρίζονται στον πολιτισμό του ήθους, της ευθύνης και της προσφοράς, θα έχουν την δύναμη να πείθουν, να εμπνέουν και να κινητοποιούν τους πολίτες για ενεργή συμμετοχή και συλλογική δράση για το κοινό καλό. Θα μας βοηθήσουν να αγαπάμε ό,τι είμαστε και ό,τι κάνουμε και, εντέλει, να ονειρευόμαστε.

Συνοπτο Βιογραφικό

Ο Διονύσιος Καρατζάς είναι ένας από τους πιο σημαντικούς σύγχρονους πατριούς ποιητές. Γεννήθηκε το 1950 στην Πάτρα, στην οποία ζει και εργάστηκε ως καθηγητής φιλόλογος. Σπούδασε στην Φιλοσοφική Σχολή Πανεπιστημίου Αθηνών (1968-1972). Υπήρξε βασικός συνεργάτης του πατριού λογοτεχνικού περιοδικού «υδρία» (1973-1985) και ιδρυτικό μέλος καθώς και μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής του Συμποσίου Ποίησης στην Πάτρα (1981-1985). Έχει εκπροσωπήσει τη χώρα μας σε διεθνείς ποιητικές συναντήσεις στη Γαλλία, Γερμανία, Κύπρο και Ελλάδα. Ποιήματά του έχουν μεταφραστεί στα αγγλικά, αλβανικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά και ολλανδικά. Διετέλεσε καθηγητής Φιλολογίας στην Β/θμια Εκπαίδευση.

Ο Διονύσιος Καρατζάς είναι ένας λυρικός ποιητής ο οποίος έχει μελοποιηθεί από πολύ μεγάλους Έλληνες μουσικοσυνθέτες, όπως ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Ηλίας Ανδριόπουλος, ο Γιώργος Ανδρέου κ.ά. Μίκης Θεοδωράκης, Τα πρόσωπα του Ήλιου, 1987. Μίκης Θεοδωράκης, Ως αρχαίος άνεμος, 1987. Μίκης Θεοδωράκης, Ο δρόμος του φεγγαριού. Ηλίας Ανδριόπουλος, Μουσικό τοπίο, 1993. Μίκης Θεοδωράκης, Η Βεατρίκη στην οδό Μηδέν, 1994. Μίκης Θεοδωράκης, Λυρικότερα, (ΡΟΕΤΙΣΤΑ), 1996. Γιώργος Ανδρέου, Χελιδόνια της βροχής, 2000. Γιώργος Ανδρέου, Άγιος ο Έρωτας, Γιάννης Γερογιάννης, Παραμύθι για πουλιά 2006.

**Βασίλης
Χατζηλάμπρου**
Επικεφαλής
περιφερειακής
παράταξης
«Αντίσταση
Πολιτών»

Η ενσυναίσθηση της πραγματικής κατάστασης... είναι ένα βήμα

Υπάρχει αντικειμενικό έδαφος απάντησης ενός τέτοιου ερωτήματος;

Κι αυτό γιατί είναι διαφορετικές οι επιδιώξεις, οι στόχοι που κάθε κοινωνική ομάδα, κοινωνική τάξη, μέρος της ο κάθε άνθρωπος-πολίτης, μπορεί ν' αντιλαμβάνεται, να προωθεί, να υπερασπίζεται.

Πρώτο λοιπόν κριτήριο η αντίληψη για την κοινωνία και τη ζωή. Είμαστε ΑΤΟΜΑ τελεία & παύλα ή κοινωνικά υποκείμενα όπου μέσα στην κοινωνική ζωή (και τα κόμματα είναι μέρος της) επιδιώκουμε την βελτίωση του συνόλου;

Πρώτη διάκριση η αναπαραγωγή αυτού του συστήματος-πλέγματος σχέσεων ή η αλλαγή του, θεωρώντας πως έχει αποτύχει να οργανώνει τη ζωή για το κοινό καλό αλλά οργανώνει συμφέροντα μερίδων εξουσίας, με καταστολή, υποταγή, εξαγορά & συναίνεση όλων των υπολοίπων.

Είναι τελείως διαφορετική η διακριτική πολιτική των κομμάτων από τα αποτελέσματα που επιφέρουν.

Το ChatGPT δίνει εξαιρετικές απαντήσεις, που όλοι μπορούν να τις χρησιμοποιήσουν & να βελτιωθούν.

Αλλά η πραγματικότητα μας οδηγεί στα ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ & την ΟΥΣΙΑ της πολιτικής.

Τεράστιες οι αλλαγές κι οι ανατροπές που χρειάζονται.

Ένα κόμμα αν οργανώνει την αντίσταση των καταπιεσμένων, των από κάτω, των ευάλωτων, των αόρατων, άλλες προτεραιότητες πρέπει να 'χει όσο κι αν «μοιάζει» με τα υπόλοιπα.

Οι διευρυνόμενες κοινωνικές ανισότητες, η φτωχοποίηση μεγαλύτερων κοινωνικών ομάδων, η περιβαλλοντική καταστροφή, η μικρότερη πρόσβαση στις Δημόσιες υπηρεσίες υγείας, που όλα επιταχύνθηκαν στην μετά Covid περίοδο και η όλο & μικρότερη συμμετοχή του κόσμου στις πολιτικές διαδικασίες, σημαίνει αποτυχία.

Την ίδια στιγμή επικοινωνιακές καταγίδες, tik tok lifestyle, κυριαρχία της εικόνας, διαμορφώνουν νέα επίπεδα εικονικής πραγματικότητας, απωθώντας την σκέψη, τον πολιτικό προγραμματικό λόγο.

Οι νέες προκλήσεις, γεωστρατηγικές απειλές, πόλεμος στην Ουκρανία, γενοκτονία των Παλαιστινίων, προσφυγικό μεταναστευτικό με αμέτρητα ναυάγια σε Αιγαίο & Μεσόγειο θέτουν & ξαναθέτουν πιεστικά το ερώτημα:

Αλλάζει ο κόσμος; Μπορεί να αλλάξει;

Η απάντησή μου είναι καταφατική, με πάρα πολλές προϋποθέσεις.

Παραμένουν, δεν ξεπεράστηκαν κάποιες παλιές διατυπώσεις.

Κόμμα συλλογικός διανοούμενος, σημαίνει ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ. Οργανωτής της αντίστασης του λαού & των ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ.

Κόμμα απελευθερωτικό. Παιδαγωγός του φρονήματος και της στάσης του αγωνιζόμενου λαού.

Καταλαβαίνει ο καθένας πόσο μακριά βρισκόμαστε από τις απαιτήσεις της εποχής μας.

Η εικόνα των Τραμπ-Μπάιντεν, η άνοδος της ακροδεξιάς στην Ευρώπη κι όχι μονάχα εκεί, πέρα από ανατριχίλα, πρέπει να μας γεννάει και αποφασιστικότητα για να αλλάξουν τα πράγματα. Κι η μεγαλύτερη ενσυναίσθηση της πραγματικής κατάστασης... είναι ένα βήμα.

Συνοπτο Βιογραφικό

Γεννήθηκε στην Αθήνα από μικρασιατική οικογένεια και μεγάλωσε στη γειτονιά των προσφυγικών πολυκατοικιών στους Αμπελόκηπους. Σπούδασε στα ΚΑΤΕΕ Πάτρας. Επί είκοσι επτά χρόνια εργάστηκε ως τεχνολόγος ακτινολόγος στο νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέας».

Διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σωματίου Εργαζομένων «Ο Ιπποκράτης», καθώς και αντιπρόσωπος στο Νομαρχιακό Τμήμα Αχαΐας της ΑΔΕΔΥ.

Το 2006 εκλέχθηκε νομαρχιακός σύμβουλος Αχαΐας και το 2010 περιφερειακός σύμβουλος Δυτικής Ελλάδας, ως επικεφαλής της παράταξης «Αντίσταση Πολιτών». Επανεξελέγη ως επικεφαλής της «Αντίστασης Πολιτών» στο περιφερειακό συμβούλιο ΠΔΕ στις εκλογές του 2014 και του 2019. Τον Μάιο του 2012 εκλέχθηκε βουλευτής Αχαΐας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, θέση στην οποία επανεξελέγη τον Ιούνιο του ίδιου έτους. Διετέλεσε μέλος της Διαρκούς Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων του Ελληνικού Κοινοβουλίου και μέλος της Επιτροπής Εξοπλιστικών Προγραμμάτων και Συμβάσεων.

Είναι παντρεμένος με την Κατερίνα Μανούσου και έχουν δύο παιδιά, τη Σοφία και τον Παναγιώτη.

Χρήστος Πατούχας
Δημοτικός Σύμβουλος
Δήμου Πατρέων

Χρειαζόμαστε το κόμμα της κοινωνικής ανατροπής

Το ίδιο ερώτημα, θα μπορούσε να τεθεί, στην πραγματικότητα είχε τεθεί, σε όλες τις καμπές της σύγχρονης πολιτικής ιστορίας τα τελευταία 200 χρόνια. Όχι μόνο για την χώρα μας, αλλά για όλες τις χώρες με αντίστοιχη ανάπτυξη των παραγωγικών τους δυνάμεων. Θεωρώ, ότι μέρος της απάντησης θα αποτελούσε η εξέταση των συνθηκών που περιγράφονται στο ερώτημα. Δηλαδή, τι είναι οι πολλαπλές κρίσεις; Ποιος τις προκαλεί; Ποιες συνθήκες ή ποια αποτελέσματα προκαλούν την ιδεολογική ρευστότητα; «Οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις» είναι πρωτοφανείς στην οικονομική και πολιτική ιστορία; Αλλάζουν ή διαφοροποιούν οι εξελίξεις αυτές την ταξική συγκρότηση των κοινωνιών;

Κατά την άποψή μου, τα ερωτήματα αυτά υπάρχουν και πληθαίνουν, όταν δημιουργούνται μεγάλα κοινωνικά αδιέξοδα. Δημιουργούνται από το ίδιο το σύστημα οικονομικής και πολιτικής εξουσίας, πάντα με στόχο τον αποπροσανατολισμό της κοινωνικής πλειοψηφίας, την μείωση της αντίδρασης της, την χειραγώγηση της για να μην επιδιώκει αλλαγές.

Και ναι, είμαστε στη φάση που τα εργαζόμενα στρώματα της κοινωνίας, συνθλιβονται όσο ποτέ στο παρελθόν, τους αφαιρούνται δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών, εξαπατώνται με την ίδια ευκολία από όλα τα κόμματα εξουσίας και η «ιδεολογική τους ρευστότητα» τα κάνει να μοιάζουν πάρα πολύ μεταξύ τους, στα συνθήματα, στα προγράμματα, στις υποσχέσεις, στην πρακτική, στην προτεραιότητα εξυπηρέτησης των συμφερόντων της οικονομικής ολιγαρχίας, στην υποταγή και την συμμόρφωση με την παγκόσμια πολιτική που επιβάλλουν οι ισχυροί της γης, με την εκμετάλλευση των λαών, με τους πολέμους και την παγκόσμια καπιταλιστική κυριαρχία.

Και ναι, για την πρόσφατη και συνεχιζόμενη οικονομική κρίση και τις συνέπειες της, ευθύνεται αυτό το σύστημα εξουσίας, τα κόμματα που το συγκροτούν, η οικονομική τους πολιτική, η πολιτική τους συνολικά. Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, δεξιές, ακροδεξιές και «αριστερές» παραφιάδες τους, δεν έχουν πολιτική, δεν έχουν ιδεολογία προστασίας των λαϊκών στρωμάτων, δεν μπορούν να υπηρετήσουν καμία ανασυγκρότηση που να διευρύνει τη δημοκρατία και την επιβίωση του λαού και της χώρας.

Ας πάμε λοιπόν να συγκροτήσουμε τα συμπεράσματα μας. Λόγω της περιορισμένης έκτασης είναι υποχρεωτικό να αποφύγουμε την εκτεταμένη ανάλυση.

Πρώτο: Πολύ πριν από τον ΜΑΡΕ, είναι γνωστό ότι οι κοινωνίες απαρτίζονται από κοινωνικές τάξεις με διαφορετικά συμφέροντα, οι εξελίξεις που υπήρξαν ήταν αποτέλεσμα των ταξικών συγκρούσεων, των αγώνων πρωτίστως της Εργατικής Τάξης και των συμμάχων της. Όχι, δεν ανακαλύπτουμε τίποτα καινούριο, αυτή την αλήθεια την γνωρίζουν όλοι οι οικονομικοί και πολιτικοί αναλυτές, η συσκότιση και η παραποίηση της αλήθειας είναι μέρος της πολιτικής της κυρίαρχης τάξης.

Δεύτερο: Η πολιτική αριστερά, ιστορικά συγκροτήθηκε για την κοινωνική απελευθέρωση της Εργατικής τάξης, όλων των εργαζομένων και εκμεταλλευομένων κοινωνικών στρωμάτων. Δεν νοείται αριστερός, οπαδός του καπιταλιστικού κέρδους, ούτε με παραίτηση από τους ταξικούς αγώνες. Η «ιδεολογική ρευστότητα» για την οποία συζητάμε, είναι η αλλοίωση της φυσιογνωμίας τους ή αλλιώς η υποταγή τους στην κυρίαρχη αστική ιδεολογία. Τα υπόλοιπα είναι τα «άλλοθι» τους.

Τρίτο: Τι κόμματα χρειαζόμαστε; Πρωτίστως χρειαζόμαστε το κόμμα της κοινωνικής ανατροπής. Πού θα γκρεμίσει ότι σάπιο και αναχρονιστικό, ότι εμποδίζει την απελευθέρωση του ανθρώπου, ότι διαιώνει τον νόμο του κέρδους και την καπιταλιστική κυριαρχία. Χρειαζόμαστε ισχυρό, καινοτόμο, επαναστατικό Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κατά τούτο, η πρόσφατη ενίσχυση της δύναμης του ΚΚΕ αποτελεί μικρή χαράμαδα φωτός για την χώρα μας, για όλη την Ευρώπη. Η αυξημένη επιρροή του, είναι η κρίσιμη προϋπόθεση κοινωνικής συμμαχίας και αγώνων, για δικαιώματα, για ανεξάρτητη πατρίδα, για την νεολαία και το μέλλον.

Συνοπτικό Βιογραφικό

Ο Χρήστος Πατούχας έχει διατελέσει πολλές θητείες Δημοτικός Σύμβουλος, είναι ο αρχαιότερος ενεργειακή Δημοτικός Σύμβουλος από το 1986. Διετέλεσε για αρκετά χρόνια Πρόεδρος του επαγγελματικού Συλλόγου Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων Πάτρας. Είναι σήμερα Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Πατρέων με την Λαϊκή Συσπείρωση και τον Κώστα Πελετιδίδη.

Γιώργος Κανέλλης
Οικολόγος
Πρώην Περιφερειακός Σύμβουλος
Δυτ. Ελλάδας

Κόμματα που να εκφράζουν θέσεις και να προτείνουν πολιτικές

Επιχειρώντας μια περιεκτική και συμβαδίζουσα με τις σημερινές εξελίξεις απάντηση στο ερώτημα τι κόμματα έχει ανάγκη ο τόπος σήμερα πρέπει να αρχίσουμε υπογραμμίζοντας ότι, εν πάση περιπτώσει, χρειαζόμαστε κόμματα.

Αυτό γιατί, ισχυρά κράτη, όπως η Ρωσία και η Κίνα, που δεν έχουν ανεξάρτητα κόμματα αλλά διοικούνται από συγκεντρωτικούς αυτοαναπαράγόμενους μηχανισμούς απόλυτης εξουσίας, που μπορεί να αυτοαποκαλούνται «κόμματα» αλλά δεν λογοδοτούν στην κοινωνία, αμφισβητούν ανοικτά τη δημοκρατία ως άριστο, με βάση την ιστορική εμπειρία, τρόπο διακυβέρνησης. Η ανοικτή αυτή μάστιγα αμφισβήτηση συνοδεύεται στην περίπτωση της πρώτης από άμεσες επιθέσεις κατά γειτονικών χωρών, στην περίπτωση της δεύτερης από ένα διαρκές bullying κατά των γειτόνων και ανοικτή περιφρόνηση του διεθνούς δικαίου.

Αυτή η νέα συνθήκη της επιθετικής αμφισβήτησης του διεθνούς δικαίου και της δημοκρατίας, καθορίζει και το πρώτο και καίριο χαρακτηριστικό που οφείλουν να έχουν τα κόμματα στις δημοκρατίες: την αποφυγή κάθε πειρασμού για πλειοδοσίες στα θέματα της διεθνούς ένταξης της χώρας και των βασικών γραμμών της εξωτερικής της πολιτικής. Η χώρα μας ανήκει, και αυτό είναι όρος επιβίωσής της στον σημερινό δύσκολο κόσμο, στις συμμαχίες των δυτικών δημοκρατιών τόσο στο οικονομικό επίπεδο (Ευρωπαϊκή Ένωση), όσο και στο αμυντικό (ΝΑΤΟ).

Ένα δεύτερο χαρακτηριστικό που συνδέεται και με τα παραπάνω είναι η ανάγκη τα κόμματα να συνδυάζουν της ανεξαρτησία τους από ξένες επιρροές με την εσωτερική ουσιαστική λειτουργία βάσει δημοκρατικών κανόνων. Στο πλαίσιο αυτών ασφαλώς οφείλει να αναγνωρίζεται ο θετικός χαρακτήρας της ύπαρξης ισχυρού γκέπ και ηγετικής ομάδας, που όμως δεν θα φτάνει στο σημείο να υπονομεύει την δημοκρατική λειτουργία των κομμάτων. Το φαινόμενο των τελευταίων 10-15 χρόνων, κομμάτων με εντελώς προσωποπαγή χαρακτήρα που συνδυάζεται με ισχυρό και ασαφές πολιτικοκοινωνικό προφίλ, πρέπει να θεωρηθεί παθογένεια. Αυτό γιατί, το κόμμα ως συνταγματικά αναγνωρισμένος θεσμός, οφείλει να λειτουργεί προς το εθνικό και λαϊκό συμφέρον, αποτελώντας δομή σχηματισμού, μέσα από ανταγωνιστική διαδικασία, της τελικής πολιτικής βούλησης της χώρας, και όχι ικανοποίησης της εγωλατρίας ή του ναρκισσισμού οποιουδήποτε, έστω και προσοντούχου, προσώπου.

Τα σύγχρονα κόμματα έχουν ανάγκη επίσης να εκφράζουν θέσεις και να προτείνουν πολιτικές με υψηλού επιπέδου κατανόηση της ιστορικής εμπειρίας, επιστημονική τεκμηρίωση και επίγνωση των θεμελιωδών χαρακτηριστικών της εποχής μας που, πέραν της επαναφοράς στο προσκήνιο του πολέμου ως μέσου ευρέων αναθεωρήσεων συσχετισμών ισχύος και συνόρων, είναι η πολλαπλή κρίση κλίματος, βιοποικιλότητας, πόρων, ρύπανσης, κρίση παγκόσμια που δεν επιδέχεται εθνικές λύσεις και δεν χωράει εθνικούς εγωισμούς. Αυτό σημαίνει ότι τα προβλεπόμενα από το νόμο κομματικά Ινστιτούτα οφείλουν να αναβαθμιστούν, να έχουν ουσιαστικό ρόλο στην προετοιμασία των πολιτικών θέσεων, περιορίζοντας παράλληλα τα περιθώρια για υιοθέτηση «πιασάρικων» αλλά επιπόλαιων θέσεων και λογικών «βλέποντας και κάνοντας». Τα πληρώσαμε ακριβώς αυτά στην κορύφωση της δικής μας κρίσης του 2008-15 και θα ήταν αυτοκτονικό να τα επαναλάβουμε.

Ένα τελευταίο αλλά όχι λιγότερο σημαντικό χαρακτηριστικό κομμάτων που συνεισφέρουν σε μια υγιή και αναπτυσσόμενη δημοκρατία είναι η ανάγκη κουλτούρας συναινέσεων στα θεμελιώδη και συνεργασιών προγραμματικού βάθους και όχι απλών αριθμητικών συγκολλήσεων. Το εκλογικό σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής ευνοεί μεν τις αυτοδύναμες πλειοψηφίες αλλά μέχρι ενός ορίου. Οι πρόσφατες ευρωεκλογές έδειξαν ότι το όριο αυτό είναι πιο στενό απ' ό τι είχαμε συνηθίσει να νομίζουμε.

Συνοπτικό Βιογραφικό

Γεννήθηκε στη Σπάρτη και ζει, εργάζεται και δραστηριοποιείται σε θέματα οικολογικής αλλά και γενικότερης πολιτικής στην Πάτρα.

Απόφοιτος του Τμήματος Δημ. Δικαίου και Πολιτικής Επιστήμης καθώς και Αγγλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Επίσης της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης.

Περιφερειακός Σύμβουλος Δ. Ελλάδας από το 2014 ως το 2018 και επανειλημμένα υποψήφιος οικολογικών ψηφοδελτίων σε αυτοδιοικητικές, βουλευτικές και ευρωπαϊκές εκλογές.

Στέλεχος περιβαλλοντικών οργανώσεων επί δεκαετίες με ευρεία αρθρογραφία σε θέματα πολιτικής, περιβάλλοντος και βιωσιμότητας.

Γιάννης Λάμπρου
Μέλος
Συντονιστικού
δημοτικής
παράταξης
«Πάτρα Σπουδαία
και Πάλι»

Η πολιτική να αποκαταστήσει την εξουσία και το κύρος της

Σε μια δημοσκόπηση στις ΗΠΑ το 1964 τέθηκε το ερώτημα «πόσο συχνά πιστεύετε ότι η κυβέρνηση παίρνει τις σωστές αποφάσεις». Το ποσοστό αυτών που απάντησαν «πάντα» ή τις «περισσότερες φορές» ήταν 76%. Από αυτούς το 61% ψήφισε στις προεδρικές εκλογές. Η ίδια δημοσκόπηση επαναλήφθηκε τριάντα χρόνια αργότερα, το 1994. Τα ποσοστά ήταν ιδιαίτερα αποκαλυπτικά. Μόλις το 25% αισθάνονταν εμπιστοσύνη προς την κυβέρνηση και από αυτούς μόλις το 35% πήγε να ψηφίσει.

Σήμερα, τα αντίστοιχα ποσοστά σε όλον σχεδόν τον Δυτικό κόσμο βαίνουν συνεχώς μειούμενα αποκαλύπτοντας τη βαθιά κρίση του πολιτικού συστήματος. Η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση. Το πρόσφατο ιστορικό ρεκόρ της αποχής που έφθασε ή ξεπέρασε το 60% έχει χαρακτηριστικά που ανάγονται στην ελληνική πολιτική πραγματικότητα αλλά υπακούει κυρίως, σε μια διεθνή τάση συμπεριφοράς του εκλογικού σώματος με πολύ ευρύτερες αιτίες.

Η κρίση εμπιστοσύνης δεν περιορίζεται προς τις κυβερνήσεις αλλά διαχέεται σε όλους τους θεσμούς ή τις μορφές και τα σύμβολα εξουσίας. Η δικαιοσύνη, η αστυνομία, οι εκπαιδευτικές δομές, η αυτοδιοίκηση, τα πολιτικά κόμματα και πολλοί άλλοι απαξιώνονται συστηματικά στη συνείδηση των πολιτών.

Όσον αφορά στα κόμματα και την πολιτική εξουσία, το αίσθημα ότι οι αποφάσεις παίρνονται αλλού δεσπόζει. «Οι κοινωνίες ανέχονται ανίκανες κυβερνήσεις διότι, σε τελική ανάλυση, οι άνθρωποι που μας προκαλούν πλήξη στα καθημερινά δελτία ειδήσεων δεν έχουν και τόσο μεγάλη σημασία», είχε επισημάνει εύστοχα ο Η. Μ. Enzensberger, ένας Γερμανός διανοούμενος. Και συμπλήρωνε ότι «οι πολιτικοί αισθάνονται προσβεβλημένοι από το γεγονός ότι οι άνθρωποι ενδιαφέρονται όλο και λιγότερο για αυτούς αλλά εδώ και αρκετό καιρό οι καινοτομίες και οι αποφάσεις για το μέλλον δεν προέρχονται από την τάξη των πολιτικών».

Ωστόσο, το μειωμένο ενδιαφέρον για τα κόμματα και την κοινοβουλευτική πολιτική δεν ταυτίζεται με την αποπολιτικοποίηση. Επιμέρους κινήματα διαμαρτυρίας ή διεκδίκησης, θεματικές ομάδες δράσης στο εσωτερικό της κοινωνίας, όπως για παράδειγμα σε ζητήματα περιβάλλοντος, υπεράσπισης των δικαιωμάτων των ζώων, σεξουαλικότητας, αναλαμβάνουν να διοικηθούν το ενδιαφέρον των ανθρώπων και την πολιτική δραστηριοποίηση. Η άνοδος της υποπολιτικής, όπως ονομάστηκε, τελικά δεν μπορεί να υποκαταστήσει την εξουσία των κυβερνήσεων ούτε και τον κρίσιμο ρόλο των πολιτικών κομμάτων. Είναι ανάγκη όμως τα κόμματα να είναι διατεθειμένα να διδαχθούν από τα κινήματα, να παίρνουν θέση απέναντι στα ζητήματα που θέτουν και να διαπραγματεύονται.

Αν επιχειρήσουμε να περιγράψουμε τα κόμματα του μέλλοντος θα επιμείνουμε ότι η πολιτική πρέπει να αποκαταστήσει την εξουσία και το κύρος της. Τα κόμματα δεν μπορούν πλέον να αντανάκλουν σχέσεις πολίτη – πολιτικού παλιότερων εποχών, φαινόμενα Μαυρογαλαούρου. Από την άλλη, δεν μπορούν να στέκονται αμήχανα μπροστά στις νέες τεχνολογικές εξελίξεις και το τοπίο που αυτές διαμορφώνουν στην εργασία, στην κατοικία, στις μετακινήσεις, στην επικοινωνία. Η δημιουργία ανοιχτής δημόσιας σφαιρας διαλόγου και λήψης αποφάσεων σε όλα τα σύγχρονα ζητήματα είναι μια αναγκαία συνθήκη.

Ταυτόχρονα, η ιδεολογική και οργανωτική συγκρότηση θα επιτρέψει την αποτίναξη από ιδεολογήματα του νεοφιλελευθερισμού που καθορίζουν το πλαίσιο δραστηριοποίησης, όπως η ρυθμιστική δύναμη της ελεύθερης αγοράς, και την αποκατάσταση της πολιτικής στο κέντρο λήψης των αποφάσεων. Αν αυτές οι αποφάσεις βελτιώνουν τις ζωές των ανθρώπων τότε το όφελος για τα κόμματα αλλά και συνολικά για το πολιτικό σύστημα θα είναι άμεσο και ουσιώδες.

Συνομο Βιογραφικό

Ο Γιάννης Λάμπρου ζει και εργάζεται στην Πάτρα. Είναι απόφοιτος Ευρωπαϊκών σπουδών του ΕΑΠ και εργάζεται ως υπεύθυνος πωλήσεων Πελοποννήσου στα Ελληνικά Ταχυδρομεία. Έχει διατελέσει μέλος του ΔΣ του ΚΟΔΗΠ, του Γεν. Νοσοκ. «Αγ. Ανδρέας», και του δημοτικού συμβουλίου Δήμου Πατρέων. Πολιτικά συμμετείχε για πολλά χρόνια στον Σύριζα ως μέλος της Νομαρχιακής Επιτροπής αλλά και της Κ.Ε. και σήμερα δραστηριοποιείται στο κόμμα της Νέας Αριστεράς. Κύριο ενδιαφέρον του είναι η αυτοδιοίκηση και είναι μέλος του Συντονιστικού της δημοτικής παράταξης Πάτρα Σπουδαία και Πάλι του Β. Αίβαλι.

Chat GPT
Artificial
Intelligence
Platform

Η απάντηση της Τεχνητής Νοημοσύνης

Στην εποχή των πολλαπλών κρίσεων, της ιδεολογικής ρευστότητας και των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων, η ανάγκη για πολιτικά κόμματα που μπορούν να ανταποκριθούν στις νέες προκλήσεις είναι επιτακτική. Τα πολιτικά κόμματα πρέπει να αναπροσαρμόσουν τις στρατηγικές τους και να εξελιχθούν, ώστε να καλύψουν τις ανάγκες της κοινωνίας και να συμβάλουν στην επίλυση των σύγχρονων προβλημάτων. Θέλουμε:

1. Κόμματα με έμφαση στην καινοτομία και την τεχνολογία

Η ταχύτητα με την οποία εξελίσσεται η τεχνολογία απαιτεί από τα πολιτικά κόμματα να είναι προσαρμοστικά και να προωθούν την καινοτομία. Τα κόμματα πρέπει να προωθούν την ψηφιοποίηση των υπηρεσιών, την ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης και τη διασύνδεση των πολιτών με τα νέα τεχνολογικά εργαλεία. Παράλληλα, είναι σημαντικό να διασφαλίζεται η προστασία των προσωπικών δεδομένων και η ισοτιμία στην πρόσβαση στις τεχνολογίες.

2. Κόμματα με κοινωνική ευαισθησία και αλληλεγγύη

Η πολλαπλότητα των κρίσεων, όπως η κλιματική κρίση, οι οικονομικές ανισότητες και οι μεταναστευτικές ροές, απαιτούν κόμματα που θα προωθούν την κοινωνική δικαιοσύνη και την αλληλεγγύη. Χρειάζονται πολιτικές που θα στηρίζουν τους ευάλωτους πληθυσμούς, θα μειώνουν τις ανισότητες και θα προωθούν την κοινωνική συνοχή.

3. Κόμματα με διεθνή προσανατολισμό και συνεργασία

Η παγκοσμιοποίηση και οι διεθνείς κρίσεις καθιστούν αναγκαία την ύπαρξη κομμάτων που θα είναι ικανά να προωθούν τη διεθνή συνεργασία και τη διπλωματία. Τα κόμματα πρέπει να ενισχύουν τη συμμετοχή της χώρας σε διεθνείς οργανισμούς, να προωθούν την ειρήνη και τη συνεργασία και να αντιμετωπίζουν τα παγκόσμια προβλήματα μέσα από πολυμερείς προσεγγίσεις.

4. Κόμματα με έμφαση στη βιώσιμη ανάπτυξη

Η κλιματική αλλαγή είναι μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της εποχής μας. Τα κόμματα πρέπει να ενσωματώσουν τη βιώσιμη ανάπτυξη στον πυρήνα των πολιτικών τους, προωθώντας την πράσινη ενέργεια, την προστασία του περιβάλλοντος και την κυκλική οικονομία. Η μετάβαση σε μια πράσινη οικονομία δεν είναι μόνο αναγκαία για την προστασία του πλανήτη, αλλά και για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την οικονομική ανάπτυξη.

5. Κόμματα με έμφαση στην εκπαίδευση και την επαγγελματική κατάρτιση

Η εκπαίδευση και η δια βίου μάθηση είναι κλειδιά για την αντιμετώπιση των προκλήσεων του μέλλοντος. Τα κόμματα πρέπει να επενδύουν στην αναβάθμιση των εκπαιδευτικών συστημάτων, στην επαγγελματική κατάρτιση και στην προσαρμογή των δεξιοτήτων των εργαζομένων στις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας. Η εκπαίδευση είναι το εργαλείο που θα επιτρέψει στους πολίτες να αντιμετωπίσουν τις νέες τεχνολογικές και κοινωνικές προκλήσεις.

6. Κόμματα με δημοκρατικές αξίες και συμμετοχικές διαδικασίες

Η πολιτική αποξένωση και η έλλειψη εμπιστοσύνης στους θεσμούς είναι σημαντικά προβλήματα της σύγχρονης κοινωνίας. Τα κόμματα πρέπει να προωθούν τη διαφάνεια, τη λογοδοσία και τη συμμετοχή των πολιτών στη λήψη αποφάσεων. Η ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών και η προώθηση της ενεργούς συμμετοχής των πολιτών μπορούν να ενισχύσουν τη δημοκρατία και να αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη στο πολιτικό σύστημα.

Συνοψίζοντας, τα πολιτικά κόμματα που χρειάζεται ο τόπος στην εποχή των πολλαπλών κρίσεων, της ιδεολογικής ρευστότητας και των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων, πρέπει να είναι ευέλικτα, καινοτόμα, κοινωνικά ευαίσθητα και διεθνώς προσανατολισμένα. Πρέπει να προωθούν τη βιώσιμη ανάπτυξη, την εκπαίδευση και τη δημοκρατία, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας και να διασφαλίζουν ένα καλύτερο μέλλον για όλους.

- 23–24 Νοεμβρίου 2024
- με φυσική παρουσία
- στο ξενοδοχείο MY WAY στην Πάτρα

Όλες οι εκδηλώσεις του 27ου Forum Ανάπτυξης θα μεταδίδονται **Live** στο www.forumanaptixis.gr

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Η Μετάβαση στις απαιτήσεις της σημερινής εποχής είναι μια δυναμική και συνεχής διαδικασία που χρειάζεται ευελιξία, προσαρμοστικότητα και καινοτομία.

Επιβάλλεται από:

- Τεχνολογικές Εξελίξεις
- Κλιματική Αλλαγή
- Οικονομικές Αναδιαρθρώσεις
- Κοινωνικές Αλλαγές
- Πολιτικές και Θεσμικές Μεταρρυθμίσεις

Σε επίπεδο προτεραιοτήτων ιδίως στην Περιφέρεια η Μετάβαση αφορά:

- Την Οικονομική Ανάπτυξη και τις Επενδύσεις
- Τις Υποδομές και τις Μεταφορές
- Το Περιβάλλον και την Βιώσιμη Ανάπτυξη
- Την Εκπαίδευση και Κατάρτιση
- Την Υγεία και τις Κοινωνικές Υπηρεσίες
- Τον Ψηφιακό Μετασχηματισμό και την Τεχνολογία
- Την Αγροτική Ανάπτυξη και τα Τρόφιμα
- Τον Πολιτισμό και τον Τουρισμό
- Την Κοινωνική Οργάνωση

Τρόποι συμμετοχής

- Διοργάνωση συνεδριακής εκδήλωσης με φυσικό ή ψηφιακό τρόπο
- Χορηγική συνεργασία
- Εκθεσιακή συμμετοχή με φυσικά ή ψηφιακά (3D)περίπτερα
- Άλλος τρόπος συμμετοχής κατόπιν συνεννόησης

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ
αφιέρωμα σε
“Καλές Πρακτικές”

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

Σύμβουλος
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ